

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Uredništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvo: Koroška cesta št. 5, sprejemna naročnina, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka pettivrsta 24 vin., izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Polk št. 87 — polk junakov!

Prve dni tega mesca je prejel g. polkovnik slovensko-štajerskega pešpolka št. 87 od ekscelence Succovaty-ja, imejtelja tega pešpolka, dopisnico, ki se glasi v prevodu dobesedno:

Dne 24. marca. Danes sem zvedel od gospoda polkovnika Berana, da imenujejo visoki avstrijski in nemški generali pešpolk 87 — ravnatoko vrl, kakor prve dni vojske — **junaški polk**. Nad vse vzradoščen čestitam Vam in regimentu iz vsega srca k temu priznanju Vaših činov. Najiskreneje želeč nadaljnih uspehov, Vas prisrčno pozdravljam Vaš odkritosrčni Succovaty, general infanterije.

Prijatelj našega lista je prosil g. polkovnika, da mu dovoli objaviti to dopisnico v »Straži« in »Slovenskem Gospodarju«. Ugodil je njegovi prošnji doslovno s temi besedami: »Seveda! Naši rojaki naj le vedó, kako junaško se bijejo njihovi sinovi!«

Za kmeta in vojake.

Sedanje gospodarske razmere zahtevajo, da voditelji našega ljudstva stojijo na straži, da opazujejo razvoj gospodarskega življenja med slovenskim narodom ter tudi v sedanjem času tolmučijo njegove želje in potrebe na merodajnih mestih. Že večkrat smo imeli priložnost, v našem listu poročati o prizadevanjih in uspehih naših poslancev pri osrednjih uradih v Gradcu in na Dunaju. Pretekli dni sta zopet posredovala v imenu svojih tovarišev iz Slov. Kmečke Zveze načelnik dr. Korošec na Dunaju in odbornik dr. Verstovšek v Gradcu, o čemur izvemo to-le:

1. Ker so se ponekod posestnikom v vinogradov delale težave pri dovoljevanju 14 dnevnih dopustov, češ, da vinogradniška dela niso poljedelska dela, se bo ukrenilo, da se bo odlok zaradi dopustov glede te gospodarske panoge pravilno tolmačil. Posestniki vinogradov in viničarji bodo pod pogoji, kakor so za vse veljavni, dobivali dopuste.

2. Določeno je, da samostojni posestniki lahko dobijo za več časa oprostitev od vojaščin, ako so razlogi posebno merodajni. Sedaj se je določilo, da mora biti posestvo vsaj 20 ha veliko. Ta določba velja samo za dalje trajajoče oprostitev, ne pa za že omenjene 14dnevne dopuste.

3. Iz slovenskoštajerskih krajev se žitona bo odvezemalo, ker v nobenem okraju ni žita čez potrebo. Le v okrajih samih se bo izmenjavalo, tako, da se kupi od istih, ki imajo v izobilju in prodaj onim, ki imajo pomanjkanje. To izmenjavo bodo izvrševala še zanaprej okrajna glavarstva. Vsakdo, ki pride rekvirirat, se mora izkazati z nalogo okrajnega glavarstva. To je posebno važno, da ne pridejo goljufije vmes. Cene bodo od okrajnih glavarstev nastavljene po krajevnih tržnih cenah in pravilno razglašene. Ako bi se to ne zgodilo, se naj takoj vloži pritožba.

4. Ker begunci zlasti našim ubogim ljudem podražujejo življenje, za to se je vložil ugovor proti nadaljnem pošiljanju beguncev na Slov. Štajer, obojito, ker se pri nas porazdeljuje v posamezne hiše in se ne spravljajo v barake. Zadeva še ni rešena, a to stoji, da bo za prehrano beguncev, ki se bodo najbližji čas porazdelili zopet v celjskem glavarstvu, skrbela politična uprava sama. Seveda, kdor prostovoljno da beguncem prehrano, se mu bo za to hvaležno, toda prisiljen se ne bo nihče.

5. Opozorilo se je na nevarnost, da nam zmanjka v prežna živina, konji in voli, kar bi vsaj deloma onemogočilo opravljanje gospodarskih del. To zadevno se bo jemal pri rekviriranju in klasifikaciji ozir na naše razmere.

To so gospodarske razmere, o katerih se je zadnje dni govorilo na merodajnih mestih. Samoumevno je, da se tudi na politična in narodna vprašanja ni pozabilo, a kakor znano, o tem se sedaj ne da pisati. Vsi zavedni pristaši Slov. Kmečke Zveze pa so prošeni, naj o vseh gospodarskih, narodnih in političnih

zadevah vsakokrat natančno in pravočasno informirajo naše poslance, kajti samo tako je mogoče tudi njih pravočasno in uspešno posredovanje.

Črnovojniki od 42. do 50. leta.

Dosedaj se je začela v Avstro-Ogrski črnovojniška dolžnost z začetkom leta, v katerem je državljan končal 19. leto, in se nehala s končanem 42. letom. Toda velikanska borba, v kateri stojimo, zahteva od nas novih žrtev, da si z njimi priborimo končno zmago. Uradno se razglašajo, da se bo črnovojniška zavezanost v bodoče v obeh državnih polovicah začela z letom, v katerem se izpolni 18. leto in trajala do končanega 50. leta. Nadalje bo v bodoče prvi črnovojniški poziv obsegal letnike od 18. do končanega 42. leta, to se pravi, da se bodo ti letniki pritegnili za boje na fronti. Drugi črnovojniški poziv bo obsegal letnike od končanega 42. leta do končanega 50. leta. Določeno bo, da se lahko v čisto posebnih izjemnih slučajih pritegne tudi drugi črnovojniški poziv za svrhu izpopolnitve armade in domobranstva.

Na Ogrskem se bodo te spremembe izvršile z državnim zborom, pri nas s § 14. Ker se poroča, da se bo v ogrskem državnem zboru spremenil ob tej priliki tudi zakon o vojaških dajatvah, in sicer, da se bodo osebe lahko pritegnile na vojaško-dajatvene namene tudi, ako so več kot 50 let stare, je pričakovati tudi pri nas take spremembe, kakav § 14. Starostna meja na zgoraj odpade popolnoma. Osebe se pritegnejo v vojaško-dajatvene namene, in sicer vpokličejo kot delavci pri železnicah, trdnjavah, utrdbah, konjih, vozovih i. t. d.

Slike iz vojne.

Srapneli blagoslavljali veliko-nočna jedila na bojišču.

Pionir Matevž Vodošek, doma od Sv. Lovrenca na Dravskem polju, nam piše dne 4. aprila:

Hvala za „Slov. Gospodarja“, katerega redno dobivam. Veliko noč smo žalostno obhajali tukaj v blatnih Karpatih. Vsako leto je bilo doma veselje v tem času in marsikateri fant si je zaslužil par uric ribeta radi streljanja. Letos pa tukajšnja ogrska in gališka okrajna glavarstva niso prepovedala streljanja. Vsakemu je prosto to veselje in mislim, da si ga marsikateri ne želi več. Velikonočnih jedi nam niso blagoslavljali g. župnik, ampak blagoslavljali so jih srapneli, ki tudi dobro poškopijo, še celo pokrižati se ni treba onemu, katerega doleti kakšna taka kaplja. Pa vse bo minilo. Bog nam daj srečno prestat in se zdravim vrniti v ljubo slovensko domovino.

Eno leto bo že kmalu, kar smo tukaj na bojnem polju. Pa nič ne de, nam vsaj nihče ne bo mogel očitati, da smo slabi ljudje, ki niti eno leto ne bi mogli služiti pri enem gospodarju. Trdnjavo Przemysl v Galiciji so nam „moskali zabrali“, pa ne z orožjem, ampak lakota je prisilila posadko, da se je udala. Kaj pomeni beseda lakota, ve tisti, ki jo je izkusil. Jaz sem že bil v takih položajih, da sem Boga hvalil, če sem našel na kakem vrtu repo ali peso ali zelnato glavo, da sem zobe zasadil v njo. Seveda je bilo malo merodno, pa kosilo je le bilo. Sedaj ravno, ko to pišem, tirajo tukaj mimo „vile“, kjer sem na stanovanju, nekaj stotin „moskalov“. Ta teden ženejo vsak dan velike množine izstradanih Rusov, ki vpijejo na nas: „Panji, hleba nema.“ Pa tudi marsikateri naš fant in mož je vzel „Direktion nach Russland“, kjer v trpljenju in žalosti s težkim srcem pričakuje časa, da se vrne med svoje drage. Mislim, da bodo zanaprej po gostilnah in trgovinah rusi po ceni, ker jih zdaj mnogo nalovijo. Obleženi so vsi v civilno obleko, samo kape in plašče imajo rujave, da se izkažejo, da so „moskali“. Enkrat bo tudi „moskalov“ zmanjkalo, potem bomo pa naredili konec tej igri. Bog nam daj srečno doživeti tistega veselega trenutka, katerega si želi na milijone duš. Kajti: „Prestrašeni so narodi in omahnili so kraljestva“.

Vreme je bilo ta teden deževno, da sem bil vsak dan do kože moker. Dežnik sem že v začetku vojske zgubil. Sedaj pa neham, ker nek čuden veter pihlja od Z Bogom za sedaj! Srčne pozdrave Vam in vsem domačinom! Matevž Vodošek, e. in k. 4. pion. stotnija, vojna pošta št. 108. Opomba: Če roma pismo v koš, ga dobro privežite, da ne uide!

Dve tolažbi slovenskega topničarja: Rožni venec in „Slovenski Gospodar“.

Martin Novak, topničar, doma iz Brega pri Loki ob Savi, piše 3. aprila v Loko iz Grkovca v Dalmaciji:

Iz južne Dalmacije pošiljam srčne pozdrave in naznanim, da sem še zdrav, hvala Bogu; ne morem dosti Boga zahvaliti, da me je še pri zdravju ohranil. Tukaj so bile nekoliko praske s Črnogorci, pa ni bilo pri njih uspeha. Dobro so jim odgovarjali naši topničarji. Pozdravljam tudi vso mladeniško Marijino družbo. Boj jo naj vodi po pravem potu v sveta nebesa. Pozdravljam tudi vse župljane loške župnije. Žalujem, da se ne morem udeleževati sv. maše ob nedeljah in praznikih, ker sem oddaljen od mestne cerkve. Večkrat se vseh padlih v tujih deželah spominjam v molitvi, kadar sem na straži na samem, kjer me nihče ne moti, in tako večkrat zmolim rožni venec za srečno zadnjo uro. S tem se potolažim. Pa še eno tolažbo imam: vsak teden me tako pridno obišče „Slov. Gospodar“ in mi donese dosti novic, ko je tako izvrsten katoliški in slovenski list. Tudi moji tovariši Madžari so radovedni slovenskih novic. Tako mi čas hitro poteka. Imam še eno dolžnost, katero moram storiti. Jaz sem v cerkveni družbi, ki nabira za novo župniško cerkev sv. Helene v Loki. Ker pa že nisem plačal 7 let, bom poslal tudi za 7 let. Zima nas je malo obiskala po hribih, da nam ni odtekel čas, da bi ne vedeli za zimo. Zaupanje moramo imeti, da premagamo sovražnika in da nam bo Bog pomagal do konca, da ohranimo našo ljubo domovino Avstrijo. Sprejmite še moj srčni pozdrav.

Kako sem se vozil v ujetništvo.

Stefan Povalej piše z ruskega ujetništva č. g. Andreju Zdolseku, župniku pri Sv. Stefanu pri Smarju. Pismo je Povalej pisal dne 8. dec. 1914, a v St. Stefan je došlo še le 29. marca 1915.

Glazov, 8. decembra 1914.

Prečast ti gospod župnik! Kot svojemu dušnemu pastirju si dovoljujem poslati par vrstic. Obenem pa si dovoljujem, če bi gosp. župnika zanimalo, opisati v glavnem moje življenje tekom vojne.

Kakor je gosp. župniku znano, smo odhajali z velikanskim navdušenjem na bojno polje. Z istim navdušenjem smo se slovenski vojaki tudi zakadili v mnogoštevilnega sovražnika ter se srdito borili. Kako da izgleda v boju, to se seveda ne da popisati, rečem le toliko, da za kaj takega je treba res krepkih in neustrašenih mož. Po večdnevih silnih bojih sem končno obležal tudi jaz na bojišču in sicer ranjen. Ko pa je na večer bitka ponehala, so pričeli sanitetni vojniki svoj žalostni posel. Obnemogel in slab sem pogledal po poljani in nehote sem se spomnil našega pesnika, ki pravi: „Kot gozd poražen ne bo več zelen i. t. d.“ V tem pa so se približali sanitetni vojniki tudi meni ter me obvezali. Na moje začudenje pa so bili to Rusi. Seveda sem se takoj odpeljal v njih bolnico, kakor več drugih in tam smo se potem zdravili.

Po nekaj tednih, ko smo za silo ozdravili, so nas odpeljali globoko v Rusijo. Srca naša je objela neka čudna tesnoba, misli naše pa so še enkrat poletele tja, od kjer se je slišalo gromenje topov, ki so še vedno sipali ogenj in smrt tja med junaško se bojujoče vrste. Gromenje topov je počasi utihnilo, vlak pa je zavozil s polno paro med nekaj divje, a sedaj obljude ne in obdelane ruske stepe. Še le tu so se nam odrgale misli od boja. Pričeli smo občudovati novi neznan svet. Kakor daleč je segalo oko, tako daleč je bilo videti lepo ravno polje, na njem pa se je zibalo kakor morje zlato rumeno žito, iz kojega je vsako jutro izhajalo solnce, zvečer pa zopet vtonilo v istem. To se je ponavljalo vsaki dan. Nekako trinajstega dne vožnje

je vlak zmanjšal svojo navadno hitrost ter pričel težko sopsti. Nahajali smo se v Uralskem pogorju, ki loči Evropo od Azije. Opaziti je bilo tu, da na dostih krajih pragozda še ni pela sekira. Seveda služijo ti kot varno zavetišče volkovom, katerih, pravijo, da ni ravno malo. V gorovju se nahaja tudi več jezer, ki večajo zemeljsko krasoto. Zanimivo je tudi, kako je tu napeljana železnica, ki se zvija na vse strani ter se dviguje ter zopet spušča. Iz Urala smo zavozili potem v Azijo, ki je posejana z malimi grički in jezери. Ob vsakem takem jezeru se nahaja večja vas, ki spominja na 100 let nazaj. V splošnem je Azija z Uralom jako zanimiv kraj. Iz Azije smo se potem obrnili nazaj v Evropo ter se po 14 dnevni vožnji konečno ustavili v malem mestu Glazov blizu Azije.

Z nami se postopa tu še precej dobro, malo bolj hudi pa so na Germance, kakor tu Nemce nazivljejo, sicer pa tudi njim ni tukaj nič hudega.

Drugače je tu jako dolgočasno. Novega ne zve mo nič, kot to, kar pride v pismih iz domovine. Zima je tu, rekel bi, prava sibirska, mraz doseže včasih nad 30 stopinj. Seveda smo tudi temu primerno oblečeni. Omeniti še moram, da sem se peljal preko velikanske reke Volge ter da sem si ogledal več mest kakor Kijev, Vjatka, Ufa, Jekaterinsburg in še več drugih.

To bi bil torej v glavnem popis mojega dosedanjega življenja. V upanju, da mi Vsemogočni da učakati dan, ko bomo zopet stopili v preljubljeni domači slovenski kraj ter zagledal znane mi osebe, ostajam z vsem spoštovanjem Vam udani župljan Štefan Povalej.

Rusi napadajo najraje v soboto in nedeljo.

Topničarski poddesetnik **Andrej Kovačič** iz **Središča** piše z bojišča v Karpatih dne 31. marca:

„Tukaj je vreme zelo nestanovitno. Sneg je po dolinah skoro popolnoma skopnel. Blata pa je toliko, da vse kar plava. Vendar nam je dobro. Nahajamo se blizu neke vasi, kjer lahko kupimo mleko in jajca, katera pražimo, da je veselje. Človek se mora tukaj privedi vsem razmeram. Te čase bomo pomnili celo življenje, če nam ga kmalu ne škali ruska krogla. Na Cvetno nedeljo smo imeli hud boj. Po kratkem, a težkem boju smo premagali sovražnika in mu prizadjali velike izgube. Rusi imajo to posebnost, da napadajo raje v soboto in nedeljo.“

Dne 5. aprila piše zopet: „Dobil sem karto in pismo! Pošta pride sem še precej hitro. Velikonočno nedeljo sem preživel v miru, kar nisem pričakoval. Sedaj imamo že lepo vreme. Solnce kar pripeka in prve cvetlice se že prikazujejo. Doma pa gotovo že vse zeleni in cvete. Danes, ko Ti to pišem, gromijo zopet topovi. Vojska ne pozna praznika. Po dolgem času sem slišal danes tudi zvonjenje, ki vabi vernike v cerkev. Gotovo ste brali v časnikih, da se tu ni smelo prej zvoniti, ker so z zvonjenjem prebivalci izdajali sovražniku naše čete. Zato so tudi v začetku sovražniki tako napredovali, ker je bilo vse podkupljeno in izdano.“

Najbolj občutim tukaj pomanjkanje časnikov. S temi bi si le včasih krajšal dolge ure in izvedel novice iz domovine. Tako pa ne vem o drugih dogodkih, kakor ravno; kar se tukaj godi. Kako pišejo? Ali bo skoraj skoraj prišel zaželjeni mir? Prosim Te, naroči moji materi, naj mi pošljejo par števil „Slov. Gospodarja“, „Straže“ in „Slovenca“.

O svojih doživljajih Ti ne morem sedaj pisati. Nimam časa, ne papirja. Imam namreč precej zanimivih dogodkov, o katerih bom pisal o priložnosti. Znanec tukaj nimam, ker so sami gališki polki v tem kraju. S prebivalci se še precej razumem. Za sedaj z Bogom! Bog Vas živi vse! Pozdravi znanec! Andrej.“

Rusi so bežali pred enim samim Slovincem.

Davorin Ocvirk, ki služi kot konjenik na severnem bojišču, piše dne 27. marca, svoj ženi v Veliki Reki pri **St. Pavlu pri Preboldu**:

Draga žena! Rad bi Ti večkrat pisal, pa, draga moja, tu so včasih strašni dnevi. Topovi grme, da se zemlja trese pod nami, šrapneli bliskajo in spuščajo svoje pogubonosne oblake v zraku. Res, nam vojakom ni to noben strah več, ker streli pušk so nam godba in topovi se dobro strinjajo z donečim grmenjem v godbi na bas. Ako pa človek nekoliko premisli to grmenje, ga pa tudi pretrese do mozga.

Nekega jutra zgodaj (ob 5. uri) pride povelje, da mora naš četovodja na patroljo s šestimi jezdecimi, katerim sem bil prištet tudi jaz. Hitro osedlamo konje ter odjezdimo pogledat in iskat, kje počiva sovražnik. Jutro je bilo megleno, da se ni videlo dalje kot 50 korakov. Tisto noč se je sovražnik umaknil nazaj, a prav po malem. Še en prijatelj in jaz sva bila poslana 100 korakov naprej. Prišla sva do ruskih okopov, a videla nisva nič sumljivega. Krenila sva na levo od ceste. Sovražnik se je umikal na levo, a bližal se nam je na desni, hoteč nam priti za hrbet ter

nas tako ujeti. Vrneva se nazaj do naše patrolje, da naznaniva, kar sva videla. Četovodja pošlje hitro naznanilo glavni četi, mi pa se skupno pomaknemo bližje proti sovražniku.

Zopet jezdiva s prijateljem malo naprej, kar se nekaj zgame pred nama. „Stoj!“ pravim tovarišu. „Patrolja kozakov je, močna kakih 20 do 25 mož, a midva sva še predaleč od naših.“ Kar se zasliši povelje ruske pehote: „Desno krilo svetlo!“ to se pravi: „Desna patrolja stoj!“ Takoj se je vsul dež krogel na naju. Žvižgale so in se sipale kakor toča, a hvala Bogu je bilo vse prizadevanje Rusov zastoj, odnesla sva zdrave pete. V divjem begu sva se podala nazaj ter srečno prišla k naši četi. Moj vranec je dobro tekel. Obljubljal sem mu med tekom, če me srečno reši pred Rusi, mu privoščim dobro merico ovsca, kar sem tudi storil iz hvaležnosti do dobre živalice.

Naenkrat dobijo naši poveljniki naznanilo, da se sovražnik na levi pomika za nami. Takoj smo ga napadli s tako silo, da smo ga pognali nazaj. Korajžno nam je pokazal pete. Pred nami stoji mesto, katere je bilo od nasprotne strani močno obkoljeno od sovražnikov. Dobim strogo povelje, paziti, če bi se sovražne čete po noči začele pomikati proti nam. Z enim mojim tovarišem sva imela službo v noči od 10. do 12. ure. Ker mi je bilo dolgočas, sem šel nekoliko dalje, kot mi je bilo zapovedano. Kar se mi približa neka pošast. Kaj bi neki bilo? Nihče, kot trije Rusi. Prijatelja poklicati mi je nemogoče, ker je sovražnik bližji kot on. Kaj storiti? Vržem se na trebuh in pazim z napetim petelinom. Nič ni čakati, si mislim, naj bo po božji volji: Ti ali pa jaz. Dobro sem pomiril. En pok in še en in zvali se eden izmed Rusov na tla, drugi pa z beže daleč naprej. Tako sem z dvema streloma pregnal sovražnika. Rusi so morali bežati pred enim samim Slovincem. Drugo jutro smo s celo armado oblegali mesto.

Takih in enakih kratkočasnih prizorov nam ne manjka. Naznanjam Ti tudi, da smo se v teku 7 mescev znašli vsi štirje brati, da si vendar lahko naznamo, kaj in kako se imamo. Sedaj odrinemo zopet naprej. Z Bogom, draga moja! Ako se ne vidimo, noli za me in dobro skrbi za moje male. Srčno Te pozdravlja Tvoj ljubeči mož Davorin.

Tudi na Karpatih ptičice pojejo.

Jožef Mulec, vrli Orel iz **Hoč**, piše svojim starišem s severnega bojišča:

Z najlepšim pozdravom „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“, ki je tukaj v navadi, Vas pozdravim in Vam želim vse najboljše.

Hitro mine čas. Dne 27. marca je bilo že osem mescev, odkar sem se ločil od Vas. Veliko trpljenja in težav sem v tem času, odkar traja sedanja grozna vojka, preстал ali vse sem udan v voljo božjo pretrpel, ker samo tedaj si zaslužiš nebesa, ako voljno prenesamo križe in težave, ki nam jih pošilja božja vse-mogočnost. Vsak dan se priporočam v Marijino varstvo, da bi me ona varovala vsega hudega in me zopet pripeljala nazaj v domači kraj. Dobro se še spominjam, kako so me mati poškopili z blagoslovljeno vodo pri ločitvi in me izročili v božjo varstvo in sem tudi prepričan, da me to varuje, da sem še pri življenju. Upam tudi, da bodo molitve, ki jih pošiljajo domači pred prestol božji, uslišane. Nikoli še ni bilo slišati, da bi kateri Marijo prosil in bi ne bil uslišan. **Prepričani smo, da bo Avstrija s slovenskim junaštvom in globoko vero v Boga, ki nas preveva, dosegla zmago.** Ako pa je božja volja, da bom od tukaj poklican pred božji stol, bodi mi Bog usmiljen sodnik.

Sedaj imamo zelo lepo vreme; ravno dne 21. marca, torej začetek spomladi, je bil prvi lep dan in do sedaj je še zmiraj tako ostalo. Ptiči tudi v Karpatih pojejo in častijo Stvarnika. Tudi mi smo se pridno pripravljali na Velikonočne praznike in smo s čistim srcem hvalili in molili iz groba vstalega Zveličarja. Znanca iz domače ali sosednje župnije ni tukaj nobenega, a vendar smo si vsi vojaki najboljši prijatelji. V moji bližini so Fr. Kapl iz Žitnice v Slov. goricah, Ignac Kolšek in Janez Štor iz Prožina pri Celju, Valentin Breznik od Sv. Trojice v Slov. gor., Štefan Lončarič iz Ptujске gore in več drugih. Drug drugemu delamo kratek čas in se delimo z dobrotami, ki jih imamo tukaj. Malokdaj se kateri pritožuje čez težave, ki jih moramo pretrpeti. **Slovenski fantje in moške smo trdni in čvrsti kot žrebelj, smo res junaki skozi in skozi.** Ako pa dobí kateri kakšno reč, posebno cigarete, si po bratovsko razdelimo.

Slovenski junaki pri možnarjih.

Jožef Drole, ki služi pri avstrijskih težkih možnarjih na francoskem bojišču, piše svojim starišem na **Polzeli**:

Kakor Vam znano, sem mnogo sveta prevozil, prehodil in prebojeval, pa sem še zmiraj zdrav in krepak slovenski fant. Bogu se imam zahvaliti za to srečo. V silovitem boju sem bil sedaj 14 dni zaporedoma. Zopet so krogle švigale nad našimi glavami kakor toča, letele so pa preko nas ali v stran. Sovražnik namreč ne meri dobro. Mi smo jim pa prizadjali z našimi velikani veliko škodo. Več utrd, trdnjav in mest smo že razbili do tal. Mi dosihmal, hvala Bo-

gu, nismo imeli velikih izgub. Sporočam Vam, kako nas je nekega večera sovražnik z granato pozdravil. Naš poveljnik je ukazal, naj pri našem slovitom velikanu-možnarju vse v red spravimo. Rekel je: „Za danes je delo končano.“ Kar zaslišimo brenčati granato po zraku, in sicer ravno proti nam. Kam sedaj? Padem na obraz in tako store tudi drugi tovariši. To je bil pok! Dva metra od našega možnarja pade granata na zemljo, tako, da smo bili vsi pri našem orjaku s prstjo pokriti. Za hip nisem vedel, kako je z menoj. Tudi moji tovariši so se nahajali v enakem položaju. Kmalu sem bil pokoneč, tako tudi vsi drugi. Ako bi Vi videli, kako prijazno smo se vsi spogledali in se nasmehnili! Bogu bodi hvala, vsi smo ostali nepoškodovani. Sedaj se nahajam v mestu D..., čisto pri morju, kar mi je jako ljubo. Imam lep razgled po morskem planjavu. Ogledujem si parnike, ki krožijo po širni in od solnce bliskajoči se morskí gladini. To je pogled in razvedrilo za nas slovenske vojake korenjake.

Sprejmite mnogo srčnih pozdravov iz daljne tuje. Priporočam se Vam v molitev. Bog in Marija bodita z nami! Vaš sin Jožef Drole.

Krvava snežena odeja.

Sanitetni vojak **Karl Pavlič**, doma iz **St. Vida pri Planini**, piše bogoslovskemu duhovniku č. g. Fr. **Jazbinšku**:

Ves čas, kar vojna traja, se nahajam pri infanterijski zdravstveni postaji št. 28 in sem vedno zdrav, čeravno smo imeli velikanske marše in smo se morali udeležiti vseh vojnih štrapac. Našega moštva je že skoro polovico odposlanega v bolnišnice, tako, da smo dobili že novi maršbataljon iz Brna, sestojč iz samih Moravcev; sedaj pa pravijo, da pride še eden iz Ljubljane. Naš g. stotnik Colarič je tudi že odšel v Ljubljano, kakor tudi narednik Vidamvas. Od vojakov letnika 1908 sva tukaj še samo dva; jaz in Jager. Kaj je vojna, to Ti ne bom pravil, ker kolikor toliko tudi sam veš. Vse grozote vojne Ti pa tudi ne smem opisati, ker drugače Te moje pismo nikoli ne dobi. Smrt ima posebno na ruski strani grozno krvavo žetev. **Na karpatskih hribih je sneg krvavo pobarvan**, da se krvava barva na sneženih poljanah že od daleč vidi.

Gre nam sedaj precej dobro, imamo dobro menažo in kruha nam tudi ne manjka. Vina imamo vsak dan pol litra. Zadnje dni so se bili precej ljuti boji in to je bil vzrok, da smo imeli mnogo dela z Rusi, namreč z ranjenimi. Sprejmi tisoč pozdravov iz bojnega polja! Karl Pavlič.

Slovenski dragonec hvali Boga za rešitev.

Dragonec **Ivan Turnšek**, doma iz **Zahomec** v župniji **Vransko**, piše dne 2. aprila svojim starišem s severnega bojišča:

Ne morem Vam popisati grozot, ki sem jih doživel leta 1914 in do danes, na kakšnih nevarnih potih sem potoval. Večkrat sem si že mislil: „Nikdar ne pridem odtod zdrav nazaj. En slučaj Vam hočem posebno razložiti: Meseca marca je bilo nekega lepšega jasnega dne. Ruska artilerija je začela spuščati na nas granate. Prva pade malo proč od vasi na polje, druga na cesto, tretja v veliko jablano in jo s koreninami vred izruje in razirga. Stopil sem hitro za zidano hišico. Pred hišo stojim kakih 10 minut, pa že slišim sovražno kroglo žvižgati hušje in hušje. Padla je samo 7 korakov proč od mene. Udarila je v star, majhen hlev. V hlevčku so bili trije konji. Krogla je vse razirgala in razgnala visoko na vse strani. Hvala Bogu in Mariji, meni se ni čisto nič zgodilo. Bog nam daj mir in zdravo vrnitev k starišem! Srčne pozdrave! Vaš Ivan.“

Mnogi že počivajo...

Piše **Janez Goltnik** od 87. pešpolka svojemu prijatelju **Petru Kohlenbrand** v **Črni pri Prevaljah** na **Koroškem** dne 12. aprila 1915:

Dragi prijatelj! Prav lepo se Vam zahvalim za velikonočno pisanko. Solze so mi stopile v oči samega veselja, ko ste bili tako dobri, da ste se spomnili na mene. Minulo je že osem mescev, od kar sem se ločil od svojih ljubih domačih in ne vem, kdaj bo prišel tisti rešilni čas, da se bom smel vrniti zopet nazaj k svojim. Mislim, da bo že vse minilo. Nobena stvar ne trpi večno na svetu. Minila je jesen, minila je zima, in nastopila je spomlad. Oh, letošnja spomlad nam ni prinesla nič veselja. Nič ni slišati, kdaj bo vse to minilo. Pa obupalo še ni moje srce in tudi ne bo, dokler ostane življenje v meni. Seveda mi je že marsikatera bridka ura bila, ko sem stal pred sovražnikom, pa On me je čuval, ki je nad nami. On sam nam je poslal to kazen, ker smo bili že prevzetni. Oh, koliko mojih tovarišev že počiva v hladni zemlji! Ko smo se skupaj podali na nevarno pot proti sovražnikom, smo prepevali lepe slovenske pesmi, in zdaj počivajo v tuji zemlji. Bog jim daj večni mir in pokoj!

Bil sem že ranjen, a sem ozdravel. Tukaj Vam pošiljam v spomin letošnje Velike noči svojo sliko. S pozdravom Vaš hvaležni Janez.

Odmor v Karpatih.

Rusi nameravajo novo razvrstitev svojih čet. — Rusi si želijo večtedenski odmor v Karpatih. — V Bukovini artilerijski boji — Srbija bo zopet pričela. — Borba v zraku na Angleškem, Francoskem in Nemškem. — Moč italijanske armade. — Pregarjanje katoličanov v Mehiki.

Maribor, 21. aprila.

Na celi bojni črti od Izhodne Prusije preko Rusko-Poljskega, zahodne Galicije, Karpatov in Bukovine je mir. Le artilerija strelja v znamenje, da stoji na straži za svojo bojno črto. Tudi v Karpatih je odmor, ki bo po ruski sodbi trajal celo več tednov. Rusi hočejo ta odmor, kakor je razvideti iz listov naših sovražnikov, vporabiti za to, da se umaknejo na druge postojanke in da na novo razvrstijo svoje čete. Ta poročila iz tabora naših sovražnikov so najboljši dokaz, da je naš uspeh v Karpatih zelo velik in da so naše postojanke izborne. Ker smo pri Užoku, v jugoizhodni Galiciji in Bukovini prodrli precej visoko proti severu, se bojuje Rusi obkolitve. Tako so postale njihove postojanke pri Dukli in Lupkovu naenkrat manj vredne. Dokaz, da je naše vodstvo v Karpatih izborno in dalekovidno. Čuditi pa se moramo avstrijski javnosti, da vodjo karpatskih bojev ne zna prav ceniti.

Junak karpatskih bojev.

Velikansko gorsko borbo v Karpatih, kjer je bilo zbranega vsega vojaštva okoli 4 milijone, je vodil z veliko pridnostjo in nedosežno duhovitostjo general Borojevič, ljubljeneč svojega častništva in vojaštva. Večmesečna borba je stavila nanj skoro nadčloveške zahteve, toda njegova nadarjenost in mirnost je vse premagala. Borojevičevi uspehi gotovo daleko presegaajo Hindenburgove uspehe, kar dokazujejo ruska poročila, ki naznanjajo odmor in umikanje. Ko so Rusi pregledali uspehe svojih bojev v Karpatih, so se odločili za odmor in umikanje. To je najlepši slavospev za generala Borojeviča in njegovo hrabro vojaštvo!

Ruski poraz na celi karpatski bojni črti.

Kljub velikanskim naporom se Rusom ni posrečilo predreti avstrijsko karpatsko bojno črto, marveč so bili vsi ruski napadi krvavo odbiti, pri čemur je imel sovražnik tako velikanske izgube, kakoršnih ne pozna svetovna zgodovina.

Madžarski list „Az Est“ piše o tem sledeče: Dognano je sedaj, da ni bilo v karpatski borbi porazena samo 8. ruska armada, marveč so bile porazene tudi vse druge ruske čete na celi bojni črti. Tozadevni podatki nepristranskega časopisa in vojnih poročevalcev o neizmernih ruskih izgubah v karpatskih bojih se popolnoma krijejo s cenitvijo poveljnikov naših čet.

Inozemska poročila, ki so pravila, da je vsak dan odhajalo več sto vozov napolnjenih z ruskimi ranjenci z bojišča, niso pretrana. Naša karpatska armada je napadajočo rusko armado tako oslabila, da je obsojena na brezdelnost.

Dognano je tudi, da se je nahajalo v poraženi ruski armadi najboljšo vojaštvo, po največ so bili sibirski polki, ki tvorijo najboljšo napadalno silo ruske armade. Le na izhodni del karpatske bojne črte so poslali Rusi novince, katere so še komaj pred kratkim izvežbali in ki še niti uniform niso imeli. Moral so se bojevati v lastni obleki, le čepice in plašče jim je dala vojaška uprava. Omenjena 8. ruska armada, ki se nahaja na ozemlju izhodno od Dukle, je imela glavno in najtežavnejšo nalogo: predreti avstrijsko bojno črto. Nič manj težavna ni bila naloga druge ruske armade: zasesti za vsako ceno prelaz Užok. Toda tudi ta nakana je Rusom izpodletela in mi se nahajamo sedaj tako trdno v naših postojankah, kakor takrat, ko so jih Rusi najhujše napadali.

Ruska sodba o karpatskih bojih.

Ruski list „Glos Moskvi“ piše: Ob rekah Bobr, Narev in Njemen (ob Izhodni Prusiji) ni bilo v zad-

njem času večjih bojev. Nemoi so izvanredno močno utrdili svoje postojanke. Isto so storile tudi ruske čete. Vršili so se le posamezni podzemeljski boji in pogoste praske patrolj. O kakih večjih vojnih podvzetjih na tem ozemlju ne bo moglo biti v doglednem času nobenega govora, ker so sedaj Karpatitežišče te velikanske borbe. Odločitev v more pasti in bo tudi padla le v Karpatih.

Glede končnega izida karpatske borbe sodi omenjeni list: Le zelo težko bo Rusom mogoče prodreti na Ogrsko. Zaveznici (Avstrija in Nemčija) sta očitno svoje izborne železnice uporabili v ta namen, da sta zbrali v Karpatih velikansko število vojaštva. V vojaškem oziru važne ceste, ki vodijo v središče Ogrske, so avstrijske čete tako močno utrdile, da bi naskok na te utrdbe, ki so trdnjave v pravem pomenu besede, zahteval ogromnih žrtev.

Prav nobenega dvoma ni, da sta zbrali zaveznici v ozadju še tudi močne rezerve in da bi Rusija popolnoma izkrvavela, ako bi jih naskakovala. Če torej vojni položaj dobro presojava, moramo priti do prepričanja, da bi bilo menda le boljše, če bi se težišče vojnih podvzetij tako spremenilo, da bi se opirala ruska vojna podvzetja na trdnjavski pas. Zdi se, da lokavo karpatsko ozemlje ne mara, da bi prišla dejanska napadalna sila ruskega orožja do svoje veljave. Umikanje iz vojnih ozirov ni nobeden poraz, marveč le predpriprava za končni uspeh. — Tudi iz drugih ruskih poročil je posneti, da Rusi mislijo na umikanje svojih čet iz Karpatov, ker so bili boji za nje preveč krvavi in ker nimajo nobenega upanja, da bi v bodoče bilo za nje boljše, pač pa nasprotno.

Nova razvrstitev ruskih čet?

Naši uspehi v Karpatih so očitno večji, kakor so nam to znali povedati naši vojni poročevalci. Kajti iz ruskih, francoskih in angleških listov posnamo sedaj, da Rusi nameravajo v Karpatih na novo razvrstiti svoje čete. To se pravi, da si bodo poiskali nove postojanke in sicer, ker naprej niso mogli, gotovo bolj zadaj, kot sedaj. Naše prodranje v Bukovino, jugoizhodni Galiciji in severno od Užoka je povzročilo nevarnost njihove čete pri Dukli in sploh za celo karpatsko fronto, ker ni izključena možnost, da jo obkolitvi od strani avstrijskih čet. Celo levo rusko krilo je v nevarnosti. Francoski listi pa prinašajo brzoglavna poročila, da se je moralo rusko prodiranje ustaviti. Na več točkah so ruske čete celo prisiljene, da se iz vojnih ozirov umaknejo v druge postojanke.

Večtedenski odmor v Karpatih.

Angleški list „Evening News“ poroča iz Londona: Ruski generalni štab je prepričanja, da v Karpatih več tednov ne bo boja. Ker se tali sneg, so ceste in pota docela nerabne. „Ruskij Invalid“ pa piše, da se odločilna bitka ne bo vršila v Karpatih, ampak na severu.

Razočarani Rusi.

Iz Petrograda se poroča, da je potek karpatskih bojev Ruse zelo razočaral, zlasti zaradi tega, ker so stavili po padcu trdnjave Przemysl v svoja vojna podvzetja veliko upanja in so računali s tem, da se jim bo posrečilo predreti avstrijsko karpatsko bojno črto. V petrograjskih krogih se smatra rusko napadalno prodiranje v Karpatih za izjalovljeno. Ruski listi pišejo sedaj v enomer, da so zaveznice (Anglija, Francija in Rusija) spremenile svoje napadalne načrte. Ta pisava ruskih listov ima očitno namen, odvrniti pozornost ruske javnosti od ruskih neuspehov v karpatskih bojih.

V Bukovini.

Iz Čerovic se z dne 20. aprila poroča: Naloga naših čet med Prutom in Dnjestrom je le, da vznemarjamo sovražnika. Zato so na dnevnem redu artilerijski boji.

V zahodni Galiciji.

Iz Krakova se poroča: Po padcu Przemysla se je splošno sodilo, da bodo Rusi vrgli svojo armado, ki je oblegala Przemysl, v zahodno Galicijo v ozemlje rek Bala in Dunajec in naše armadno vodstvo se je za to možnost prav resno pripravilo, ter je naše tankaj se nahajajoče čete k dobro zavarovane posto-

janke še bolj utrdilo. Toda kmalu se je pokazalo, da obračajo Rusi vso svojo pozornost na karpatske boje. V zahodnem delu Galicije so se vršili v zadnjih tednih le neznatni ruski napadi. Le ob reki Dunajec so Rusi napravili v zadnjem času večje ponočne sunke, ki so bili vselej krvavo odbiti. Mesto Tarnov leži izhodno od Krakova ob desnem bregu reke Dunajec, kjer so imeli Rusi nakopičene velike zaloge vojaških potrebščin, so Rusi že pred nekaj časom zapustili.

Ruski vrhovni poveljnik obolel.

Zadnji čas krožijo po časopisju vesti, da je vrhovni poveljnik ruske armade, veliki knez Nikolaj Nikolajevič nevarno obolel. Poročila pa se ne vjemajo popolnoma. Nekateri listi so poročali, da je veliki knez obolel na jetrih, drugi zopet pišejo, da ima raka v želodecu, tretji, da je radi silnega telesnega in duševnega napora tako izmučen, da bo moral za nekaj časa odložiti vrhovno poveljstvo. V javnosti pa krožijo tudi vesti, da je bil Nikolaj Nikolajevič napaden in da odtod izvira njegova bolezen. Po izgubljeni zimski mazurski bitki je bil baje višji poveljnik ruske armade general Sievers pozvan k velikemu knezu Nikolaju, da se opraviči, pri čemur se je veliki knez tako daleč spozabil, da je priložil generalu več zaušnic. General Sievers je hitro potegnil svoj samokres in in večkrat ustrelil na ruskega kneza ter ga težko ranil v spodnji život. Nato se je Sievers pred očmi velikega kneza ustrelil. Poskušali so to zadevo prikriti. Ob pokopu generala Sieversa je pa to prišlo v javnost. — Vsekako pa bo nekaj resnice na poročilih o boleznih velikega kneza, ker so brzoglavno pozvali k njemu, kakor poročajo listi nepristranskih držav, več prvovrstnih petrograjskih in pariških zdravnikov. Nikolajevič je baje močne narave in je še pred tednom dni obiskal zasedeni mesti Lvov in Przemysl.

Srbija bo zopet pričela.

Italijanski list „Giornale d'Italia“ napoveduje za bližnji čas nova vojaška podvzetja, trosporazuma proti Avstriji. To je pričakovati iz več vzrokov. Izpredvideli so, da nemške fronte v Belgiji tudi z znanimi silami ni mogoče prodreti. Nasproti so pa zavezniki spoznali, da edino sredstvo, da se izsilijo odločitev, obstoji v tem, da se Nemčijo in Avstrijo prime na drugi točki. Zavezniki se bodo v Belgiji omejili na obrambo, nasprotno pa vrgli francoske in angleške čete skozi Črnogoro in Srbijo na avstrijsko mejo in od tam razvili novo prodiranje, ki mora privedi do tega, da se poda ruskem zavezniku roka. Istočasno bodo tudi začeli novo podvzetje na morju. Mi pa mislimo, da se da na ta lahki način pač prevažati angleške in francoske čete v Srbijo pač na papirju, ne pa v resnici. Vse se nam zdi le pobožna želja italijanskega lista.

Borba v zraku.

Med Nemci, Angleži in Francozi se ne vrši borba samo na suhem in na morju, ampak tudi v zraku. Dne 15. in 16. aprila so nenadoma pripluli nad južno-izhodno angleško obal nemški zrakoploveci in so metali bombe na angleške vasi in mesta. V Greenwicu je bilo ubitih 5, težko ranjenih pa 8 oseb, Angležev se je polotil velik strah. Nemški letalci so metali bombe tudi na francoski mesti Calais in Amiens, kjer je bilo ubitih 11 oseb. Skoro istočasno pa so angleški in francoski letalci pripluli nad nemško ozemlje in so vrgli več bomb na železniški kolodvor v Haltingenu na Badenskem, na mesto Friburg in na smodnišnico v Rotweilu. Bombe so ubile 16 oseb, težko ranjenih pa je 21. Francoski zrakoplovec je vrgel dne 17. aprila več bomb tudi na nemški glavni stan v mestu Mezieres, a ni napravil nobene posebne škode.

Zopetni napad v Dardanelah.

Iz Aten, glavnega mesta Grčije, se poroča: Angleško-francosko vojno brodovje je pretečeno soboto in nedeljo dne 18. in 19. aprila vnovič napadlo Dardanele. Obstreljevanje je trajalo po več ur na dan. Turške baterije so odgovarjale na ogenj vojnih ladij, narkar se je angleško-francosko vojno brodovje umaknilo. Obstreljevanje ni povzročilo na dardanelških utrdbah nobene vidne škode.

Ogrski državni zbor.

Ogrska zbornica je bila za dan 19. t. m. sklicana na drugo zasedanje, odkar traja vojska. Že dolgo, predno je bila seja otvorjena, je bilo opaziti živahno gibanje v zbornici, kajti mnogi poslanci, ki se nahajajo na bojišču in ki so dobili dopust, da se morejo

udeležiti seje, so pripovedovali razne dogodke, ki so jih doživeli na bojiščih. 84 članov zbornice se je udeležilo seje v najraznovrstnejših vojaških uniformah, kar je dalo celi zbornici slikovit vojaški značaj. Videli so častnike, podčastnike in prostake v raznih vojaških uniformah. Tako n. pr. je prišel poslanec Žiga Morvay v uniformi enoletnega prostovoljca nekega

huzarskega polka, hrvaški poslanec dr. Rožič v uniformi navadnega črnovejnika, zbornični predsednik dr. Beöthy v uniformi ulanskega ritmojstra in poslanec L. Horvath v uniformi topničarskega podčastnika. Okrog vseh poslancev, ki so prišli z bojišč, so se zbirali njihovi tovariši, katerim so pripovedovali razne svoje doživljaje na bojišču. Na obrazih vseh vojakov-

poslancev se je čitalo trdno zaupanje, da bo končna zmaga v tej velikanski borbi na naši strani. Od poslancev so manjkali dr. Dahinten, ki je padel na bojišču, poslanec dr. Desy, o katerem se ne ve, ali je padel, ali se pa nahaja v ujetništvu, poslanec Zalan, ki se je nahajal v Przemyslu in je sedaj v ruskem ujetništvu, poslanec Zlinski ki se nahaja v francoskem ujetništvu, ter minister za Hrvaško, grof Pejačević, ki se nahaja istotako v francoskem ujetništvu. Vse galerije so bile natlačene polne občinstva. Sejo je otvoril predsednik dr. Beöthy. Seje so se razven hrvaškega ministra Pejačevića udeležili vsi ministri, med njimi tudi minister baron Hazai, ki je odlikovan od nemškega cesarja z železnim zaslužnim križcem. Prva seja se je omejila samo na to, da se je armadi izrekla za njeno ve ikansko naporno delo zahvala in zaupanje.

Italijanska armada.

O italijanski vojni sili je te dni v berlinskem vojaškem listu pisal stotnik dr. Graevenitz, dober poznavalec italijanske armade, takole: Italijanska armada se je v zadnjih časih znatno ojačila. Prva linija vojske, ki danes stoji pod zastavami, šteje 12 armadnih zborov in 3 divizije konjenice v skupnem številu 660.000 mož. Drugi poklic obsega 12 divizij v skupnem številu do 250.000 mož. Potem je pa na razpolago še domobranstvo, ki šteje 450 tisoč mož. V zadnjem času je bilo poklicanih pod orožje okrog 7000 rezervnih častnikov. Enako hitro, kakor pri pehoti, je Italija nadaljevala tudi ojačenje poljskega topništva. Danes ima italijanski armadni zbor 26 baterij, dočim jih je imel pred vojno samo po 16. Istočasno je bilo pomnoženo tudi težko in gorsko topništvo. Svoja izvajanja zaključuje nemški stotnik z besedami: „Italija se je v minulih osmih mesecih povzdignila do ozira vredne višine vojne pripravljenosti. S tem dokazuje, da hoče varovati svobodo svojega odločevanja in tudi izrekači svoj odločujoči glas ali v današnjem velikem boju narodov, ali pa morda pozneje pri posvetu narodov, ko bo ta vojna končana.“

Važno odkritje.

Sovražniki Avstrije se že od začetka sedanje vojske neprestano trudijo, da bi Rumunijo pridobili za vojsko zoper nas. Vedno se slišijo glasovi, da roma kak angleški, francoski ali ruski general ali politik skozi Rumunijo in se „mimogrede“ oglasi pri rumunski vladi. Namen teh potovanj je jasen. Nahujskati hočejo Rumunijo zoper Avstrijo, da bi z orožjem planila po nas. Rumunija pa je sedaj ponudbe sovražnikov odbila.

Berolinski list „Vossische Zeitung“ priobčuje v tej zadevi iz spisov bivšega grškega ministrskega predsednika Venizelosa sledeče zanimivosti: Ko je Venizelos dne 17. januarja predložil grškemu kralju, naj odstopi Grška del zasedenega macedonskega ozemlja Bolgariji, je Rumunija že odgovorila, da noče skupno z Grčijo se vmešavati v vojsko v prilog Srbije. Ravno tisti čas so se Anglija, Francija in Rusija najbolj trudile naščevati Rumunijo zoper Avstrijo. Iz Venizelosovih spisov, ki se sedaj objavljajo, pa je jasno razvidno in uradno dognano, da je Rumunija naravnost odklonila poseben angleški načrt, po katerem bi se na Balkanu sestavila državna zveza zoper Avstrijo in Nemčijo. Iz tega se sme vsaj s precejšno, četudi ne z vso opravičenostjo sklepati, kako stališče bo Rumunija, za katero se evropske velesile močno pulijo, tudi v bodoče zavzemala. Odpoved Rumunije je naredila prvo črto čez umetni načrt naših sovražnikov, da bi se vsi narodi od najjužnejšega konca Grčije do reke Prut mobilizirali za Rusijo proti Avstriji.

Japan, Kitaj in Amerika.

Japonsko-kitajski spor je še vedno nerešen. Kakor znano, je Japonska stavila Kitajski rok za odgovor na njene pogoje do 15. aprila. Ta rok je že potekel, a javnost še ni zvedela kaj natančnega, kako so Kitajci in Japonci barantali. Značilno pa je, kako ulogo igra Severna Amerika v sedanjem svetovnem sporu. Na eni strani podpira na tihem Anglijo, Francijo in Rusijo zoper Avstrijo in Nemčijo, na drugi strani pa so se Kitajci zaman zanašali na njeno pomoč. Listi namreč poročajo, da je Amerika te dni namignila Kitajski, naj skuša ugoditi japonskim zahtevam. Iz tega je razvidno, da Severna Amerika ali nima dovolj moči, da bi stopila na stran Kitajske, ali pa je svoje naziranje spremenila in Japoncem ne bo nasprotovala. — Japonci so se zadnji čas utaborili tudi v Mehiki. V zalivu Turtul v Kaliforniji na mehiškanskih tleh so izkrcali 4000 vojakov. Pravijo, da so to storili radi tega, ker je japonska vojna ladja „Asama“ obtičala v Turtulu na sipinah in jo je treba čuvati. Japonci so poslali v Turtul še pet drugih vojnih ladij. Novejša poročila pravijo, da nameravajo Japonci napraviti v Turtulu opiralnice za svoje vojne brodovje. Rusija se je sedaj tudi začela vmešavati v kitajsko-japonski spor in je sporazumno z Japonsko zasedla kitajsko mesto Kašgar.

Preganjanje katoličanov v Mehiki.

Odkar je padel mehiškanski predsednik Huerta, ki je po umoru Maderosa začetkom leta 1913 postal mehiškanski predsednik in vedno odkrito izpovedal, da

je zvest katoličan, je za katoliško cerkev napočila doba krutih preganjanj. Katoliški državljani se morajo zopet skrivati po katakombah in njihove duhovne v.š. je pastirje mečejo valovi revolucije sem in tja. Vstaški generali Karranza, Villa in Zagata, zlasti pa prva dva, so si postavili kot glavno nalogo to, da popolnoma iztrebijo katoliško cerkev v Mehiki. To nalogo izvršujejo na najbolj surov način. Cerkve ropajo, duhovnike morijo in izganjajo. V bolnišnici v Guadalupe so revolucionarji umorili ne samo duhovnike, ampak tudi veliko ranjencev in bolnikov. V mestu Mehiki je general Villa s svojimi častniki in vojaki po dekliških zavodih uganjal najnesramnejše razuzdanosti. Cerkve je dal izpremeniti v konjske hleve in plesišča. Nesramneži so se oblekli v duhovniška oblačila in se dali fotografirati z javnimi vlačugami ob strani. Sluke so pa nato razširjali kot dokaz za pokvarjenost katoliške duhovščine.

Vprašanja in odgovori.

Skrb za invalide. Vprašanje: Naš fant je zgubil v vojski roko. Kaj naj storimo? Odgovor: Kakor hitro bo fant od vojaštva odpuščen, mu gre državna podpora za invalide. V tem oziru se je treba javiti pri okrajnem glavarstvu, ako bi preskrba ne prišla. Da se fantu preskrbi brezhibna, prvorazredna umetna roka, v to svrhu se obrnite s prošnjo na deželno komisijo za ranjene vojake v Gradcu, in sicer vložite prošnjo potom slov. dež. odbornika dr. Verstovška. Ako fanta ne morete več uporabljati doma, prosite v isti prošnji, naj se mu blagovoli preskrbet primerna služba in naj se ga za to službo da izučiti. Čim prej vložite prošnjo za primerno službo, tembolj verjetno je, da jo dobi.

Viničarji in podpora za njih družine. Vprašanje: Sem viničar in sem že od začetka mobilizacije pri vojaštvu. Imam ženo in 5 nepreskrbljenih otrok. Žena je dobivala skrajno podporo, sedaj je podpora naenkrat izostala. Kaj naj storim? Odgovor: Vaša družina mora dobiti podporo. Naj žena takoj vloži potom občine novo prošnjo na okrajno glavarstvo.

Šolski otroci in poljsko delo. Vprašanje: Pri nas še ni prenehala šola, čeravno bi sedaj že otroke potrebovali. Kaj naj storimo? Odgovor: Krajni šolski svet naj vloži prošnjo na okrajni šolski svet, da cela šola ali vsaj višji razredi prenehajo s šolskim poukom. Sicer pa, ako potrebujete šolske otroke za primerna gospodarska dela doma, se vsled zamude ne bodo kaznovali.

Plačevanje davkov se odloži. Vprašanje: Moj mož je pri vojakih. Podpore ne dobim, ker imam precej veliko posestvo, toda sedaj nimam nobenih dohodkov, da bi plačala davke v spomladanskem in poletnem roku. Kaj mi je storiti? Odgovor: Naredite takoj prošnjo na c. kr. okrajno glavarstvo (davčni oddelek), da se vam dovoli, ker je mož pri vojakih, plačati letošnje davke še le v jeseni (n. pr. 1. oktobra ali 1. novembra) in da se vam ne zaračunajo zamudne obresti.

Za okrajno glavarstvo Maribor.

Oblastveni odkup žita.

Z odlokom z dne 18. aprila t. l. je naznanilo mariborsko okrajno glavarstvo občinam, da bo po občinah odkupilo ono žito, ki se je izkazalo za dobo do 31. avg. t. l. odvišno pri popisovanju žita in moke v okraju. Žito bo morala občina z vozovi, ki jih sme od posestnikov oblastveno zahtevati, zapeljati k mlinu, ki bo občini imenovan. Ti mlini so dosedaj Ehrlich v Kanži, Scherbaum v Mariboru, Böhm v Framu in Grundner v Poljčanah. Meterski cent pšenice bo plačal mlin po 44 K, rži po 34 K, ječmena 33 K, koruze 30 K in sicer takoj, ko se pripelje in odda žito mlinu. Mlini bodo odkupljeno in zmleto žito spravili v skladišča, iz katerih se bo dobivala moka samo za okraj Maribor. In sicer bodo morali občinski uradi za one družine in ljudi, ki nimajo potrebne zaloge moke in žita, kupiti moko pri enem izmed zgoraj imenovanih mlinov in sicer po 56 K za meterski stot.

Naj nam bo dovoljeno k temu glavarstvenemu odloku, ki posega globoko v gospodarsko-družabno življenje našega ljudstva, dodati te-le želje in misli:

1. Predno se začne oblastveno odkupovati žito po okraju, bi bilo vendar dobro, še enkrat poskusiti, ali se ne da potrebna množina moke dobiti zunaj okraja, n. pr. koruzna moka iz Ogrske. Na vsak način se naj ne začne rekvirirati prej, nego se pokaže potreba, kajti ogniti se je treba vsakega nepotrebnege vznemirjenja ljudstva. Občine okoli Maribora, v katerih se je javilo pomanjkanje, se naj, kakor drugod, priklopijo k Mariboru, ker spadajo v njegovo gospodarsko okrožje. Te občine bi po našem mnenju bile: Studenci, Pobrž, Tezna, Radvanje, Razvanje, Lajtersberg, Krčevina, Sv. Peter, Dragučova, Rošpah, Kamnica.

2. Pri rekviriranju (oblastvenem odkupu) se naj ne postopa ozkosrčno, ampak se naj zadostno ozira na delavske moči (tudi take, ki niso stalno pri hiši), na dvojno seme in na potrebe pri živinoreji. Ako se delavske moči ne vpoštevajo, bodo kmetje morali vsak teden z vozom tudi po 4 do 6 ur daleč po moko za delavce, kar bo pomenjalo tudi veliko zamudo pri obdelovanju zemlje. Vrhutega je itak v cesarskem ukazu

z dne 21. febr. določeno, da se morajo upoštevati delavske moči. Saj se je sedaj celo za Gradec določilo, da so določene množine kruha in moke premajhne in so se dovolile dopolnilne karte. Tembolj je treba, kakor smo že večkrat izvajali, za kmečko ljudstvo večjih količin moke in kruha.

3. Pri mlinih, katerim se dostavlja odkupljeno žito in pri katerih se to dobivala potem moka za okraj, naj se ugotovi, da bo samo moka iz odkupljenega žita za okraj na razpolago, ne pa druga moka, n. pr. mešana s fižolom ali rižem ali krompirjem itd. Moka iz odkupljenega žita je samo za okraj na razpolago. V veliko pomirjenje bi služilo, ako bi glavarstvo to javno in uradno zatrdilo.

4. Naj se naredi več skladišč moke, ne samo pri omenjenih mlinih, da se oddaljenim občinam prikrajša pot in zmanjša zamuda. Tako bi n. pr. ljudje iz Tinja komaj obhodili en dan pot h Grundnerju v Poljčane. Za begunce se naj, kakor v drugih slovensko-štajerskih krajih, dobiva živež od drugod.

Našemu ljudstvu v okraju pa svetujemo kot nje-govi prijatelji: Ravnajte se po oblastvenih odlokih. Ako se pa vam zdi v njih kaj trdega ali neprilicnega, se ne ustavičajte, ampak naj občina naredi ulogo na glavarstvo, ki se bo gotovo oziralo na natančno določene pravične želje, ali pa se obrnite na naše poslance, ki bodo vsikdar drage volje v vašem smislu posredovali.

Že sedaj nam javlja mariborsko okrajno glavarstvo, da ne bo odkupilo vsega odvišnega žita, ampak samo približno polovico odvišnega žita. To naj služi v pomirjenje našim ljudem.

Dobava moke za okraj je mišljena tako: Ako ti zmanjka moke, pojdi k občinskemu uradu, kjer boš dobil nakaznico, s katero lahko pri mlinu v nakaznici določenem kupiš potrebno moko.

Podpore in preskrba.

Podpore za družine vpoklicanih. Vedno bolj se širi število onih, ki vlagajo prošnje za podporo, ker so domači oblekli vojaško suknjo. Nekateri, ki so bili odbiti, vlagajo prošnje ponovno. Pošel jim je živč, ali pa je treba denarja za najete delavce, in je tedaj nastopila nevarnost za preživljanje družine. Te podpore so v sedanjih hudih časih velika tolažba. Vlada gre ljudstvu na roke in zakona o podporah ne razlaga prestrogo. Tako smejo po novi razlagi dobiti podporo tudi očem in mačeha ter otroci, katere je vpoklicanec priženil. Nadalje imajo pravico do podpore družine onih, ki so bili svoj čas prestavljeni v nadomestno rezervo, pa so jih potem pritegnili v aktivno službovanje in pa tisti, ki so bili l. 1914 asentirani, pa predčasno vpoklicani, potem tisti, ki so dobili odlog nastopa prezenčne službe čez čas, ko bi bili morali vstopiti v bojno črto in slednjič tudi rodbine prostovoljcev.

Preskrba vojaških vdov in sirot. Izšla je naredba o prispevkih za preskrbo vdov in sirot gažistov in moštva stalne armade (vojne mornarice), deželne brambe in črne vojske, ki so ali pred sovražnikom padli ali pa umrli na ranah vsled vojnih naporov. Vdove po častnikih in gažistih s častniško stopnjo bodo dobile pokojnino z doklado vred po razredih (12) od 1.050 do 8.100 K. Sirota bo dobivala, če je brez očeta, vzgojevalni prispevek po razredih od 525 do 4050 K. Dobivale bodo nadalje vdove po infanteristu letnih 108 K, po frajtarju 144 K, po korporalu 180 K, po četovodji 216 K, po podčastniku 270 do 360 K in po kadetu 450 K. Če so vdove popolnoma dela nezmožne, dobe še letni prispevek 96 K. Za vsakega nepreskrbljenega otroka dobe pri fantih do 16. leta in pri dekletih do 14. leta po 48 K. Za vsako nepreskrbljeno siroto je določenih po 72 K.

Važno za invalide. Superarbitriranim vojakom, ker so invalidi vsled ran, dobljenih na bojnem polju, se izplačuje na leto invalidne pokojnine 72 K in pavšal vsled rane 192 K na leto. Prošnje je vlagati na „Militärinvalidenhaus“ na Dunaju.

Vrednost dobitkov loterije „Slovenske Straže“ 20.000 K. Naberite tudi pri svojih znancih denar za srečke in pošljite takoj denar z naročilom „Slovenski Straži“ v Ljubljano!

Razne novice.

* **Vsem cenjenim naročnikom,** ki nam dolgujejo še kaj naročnine za naš list, bomo prihodnji teden napravili na ovitke ru-deče križe, da jih opozorimo na plačilo, potem pa bomo list brezpogojno ustavili. Kdor misli, da se mu je zgodila kaka krivica, naj nam to naznani po dopisnici, kjer naj natančno pove, kdaj in koliko je zadnjikrat plačal, da se stvar preiše in pomota odpravi. — „Slovenski Gospodar“ stane na leto 4 K, za pol leta 2 K in za četr štiri leta 1 K. Naslov: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“, Maribor.

* **Prejšnji papež Pij X. in sedanja vojna.** „Echo de Paris“ prijavlja, kakor čitamo v listih iz Nemčije, zanimive članke o pokojnem papežu in njegovem državnem tajniku. V člankih je povedano, da sta Pij X. in kardinal Merry del Val bila že več let prepričana, da pride do vojne. Že l. 1912 in 1913 je papež Pij X. skoraj vselej, kadar je bil kardinal Merry del

Val pri njem, začel govoriti z besedami: „Svetovna vojska je neizogibna“. Dostikrat je papež tudi rekel: „Leta 1914 se bo začela najhujša vojna, kar jih je svet kdaj videl“. Tudi med poročanjem kardinala Merryja je večasih papež hnenkrat zaklical: „To nima nobenega pomena s tem, kar nam prinese leto 1914.“ To papežev naziranje je pač izviralo iz dobrih poročil, ki so mu jih pošiljali njegovi diplomatični zastopniki in drugi zaupniki.

* **Papežev blagoslov na bojni črti.** Sv. Oče je določil, da smejo vojaški duhovniki na bojišču vojakom podeliti papežev blagoslov s popolnim odpustkom.

* **Vojaški škof Emerih Bjelik** se je v ponedeljek dne 19. aprila pripeljal v Gradec, kjer je v spremstvu graških vojaških duhovnikov nadziral oskrbovanje ranjenih in bolnih vojakov v vojaških bolnišnicah. Včeraj, v sredo, dne 21. aprila se je pripeljal v Maribor, kjer je včeraj in danes obiskal višjo vojaško realko in bolnišnice. Iz Maribora se je odpeljal v Ljubljano.

* **Divizijski župnik č. g. Hubert Rant**, ki je bil že od začetka vojske na severnem bojišču in dal tam mnogim težko-ranjenim slovenskim vojakom zadnja tolažila, je obolel in se je vrnil z bojišča na 14dnevni dopust, da okreva in si utrdi zdravje.

* **Duhovniška vest.** Č. g. Alojzij Čizek, mestni župnik v Slovenjgradcu, vojni kurat v rezervi, je v-poklican v aktivno službo na bojišče.

* **Birman na smrtni postelji.** V dunajski bolnišnici usmiljenih bratov je pomožni škof dr. Jožef Pfluger dne 17. aprila podelil natakarku Robertu Goger, ki leži na smrtni postelji, zakrament sv. birme. Bolnik je bil dolgo let natakark na Angleškem in na Irskem in se je lansko leto bolan vrnil v domovino. Goger je jokal od veselja, ko mu je škof podelil zakrament sv. birme in ga tolažil.

* **Vojna procesija na Dunaju.** Kakor se z Dunaja poroča, so imeli v nedeljo na Dunaju procesijo v stolnico sv. Štefana, kjer je kardinal nadškof dr. Pifil opravil papežev molitev za mir. V procesiji je bilo 30.000 žensk in 10.000 moških. Na tisoče in tisoče občinstva pa je delalo špalir in molilo.

* **Bolgarski car zopet sprejet v katoliško Cerkev.** List reških oo. kapucinov „Il Quarnero“ poroča: Od bogoslovcev-kapucinov v Sofiji smo prejeli sledečo vest: Na Veliko nedeljo je prejel sv. obhajilo sam bolgarski car z veliko pobožnostjo. Zopet je spravljen s cerkvijo. Temu svetemu dejanju sta prisostvovala dva kapucina. Bolgarski car je bil izobčen iz Cerkve, ko je njegov sin prestopil k pravoslavju. Sedaj ga je papež Benedikt XV. zopet sprejel v krilo sv. Cerkve, tako, da je mogel car prejeti sv. zakramente. Odgovornost za to vest prepuščamo zgoraj imenovanemu listu.

* **„Ilustrirani Glasnik“ št. 34** prinaša med drugim slike naših slovensko-štajerskih junakov: Janeza Rantaša in Rudolfa Perko od Kapele pri Radgoni, Franca in Andreja Leskošek iz Buč pri Kozjem. Vsi štirje so darovali na bojišču svoje mlado življenje za domovino. — „Ilustrirani Glasnik“ se naroča v „Katoliški Tiskarni“ v Ljubljani in stane za celo leto osem kron.

* **Kupujte srečke Slovenske Straže!** Skrajni čas je, da se po vseh slovenskih krajih razvije najživahnejše kupovanje srečk Slovenske Straže v Ljubljani. Zrebanje je že maja mesca. Ker velja srečka samo 1 K, naj bi v vsakem kraju plemeniti možje takoj opozarjali ljudstvo na namen tega podjetja Slov. Straže, ki bo čisti dobiček dala v korist ubogim otrokom, sirotam in vdovam padlih vojakov in invalidom. Treba je hitrega dela, da bo uspeh časten za nas vse! — Kdor si naroči srečko po pošti v prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru, naj priloži za pošiljatev 20 vrn. v znamkah.

* **Glas ujetega przemyslskega častnika.** Rezervni poročnik Ciril Sadu, sin nadučitelja Fortunata Sadu v St. Ilju v Slov. goricah, je bil ob padcu Przemysla med avstrijsko posadko. Dne 18. t. m. je njegov brat dobil iz mesta Riazij v Rusiji dopisnico, na kateri mu ujeti brat poroča, da je zdrav in da se ujetniki vozijo že osem dni od Kieva dalje v Rusijo. Častnikom so Rusi dovolili, da smejo nositi sablje.

* **Odklikovan Savinčan.** Ivan Slander, rezervni korporal, doma iz Gomilkega, piše dne 5. aprila č. g. župniku Ivanu Grobelskemu iz Tropave v Šleziji, kjer se zdravi v bolnišnici: Velečastiti g. župnik! Pred par dnevi sem prišel z bojnega polja semkaj v bolnišnico rači ozebljenih nog, ki me precej bolijo. Upam pa, da bo že bolje. Pred štirinajstimi dnevi sem dobil srebrno kolajno za hrabrost in vlečem na njo mesečno do smrti 7 K 50 v. Iztrgali smo sovražniku več strojnih pušk med hudim ognjem in smo mnogo Rusov pobili, nekaj pa ujeli; bili so sami Čerkezi. Jaz sem imel srečo. Dobil sem dve krogli v moj krušnjak, raztrgali sta mi samo dve mesni konzervi, druge nesreče pa ni bilo. V Karpatih je hud mraz in velik sneg; zadnje dni so bili hudi boji. Upam, da bo mogoče vreči Ruse nazaj iz Galicije. Kadar bom zdrav, pridem mogoče v Celje. Vas pristrčno pozdravlja, kakor tudi g. nadučitelja Vaš Ivan.

* **Pet sinov v vojski.** Od Sv. Frančiška Ksaverija se nam piše: Janez Ugošek ima v vojski pet sinov, katerih slike bo prinesel „Ilustrirani Glasnik“. Najstarejša Franc in Janez sta ob izbruhu vojske morala pod orožje ter sta bila pridružena k črnovojniškemu maršbataljonu št. 14. Dne 8. decembra 1914 sta se odpeljala v Galicijo. Janez sporoča, da sta bila dne 26. decembra oba brata od moskalov ujeta. Janez

se nanaja v Przemslu v guberniji Simbirsk. On piše, da bi mu naj stariš, poslal naslov od brata Frančiška, ker ne ve za kaj, kje se sedaj nanaja. Franče pa se domov in ne pisal, samo toliko se ve po Janezovem poročilu, da je ujet. Jožef je tudi moral od izbruh vojske v Beljak k gorskemu topnarskemu polku št. 3 ter je odšel iz Beljaka na Rusko-Poljsko in se je tam bojeval štiri mesece. Sreča je bila, da je ostal živ in zdrav, ko mu je granata konja ubila. Bojuje se deveti mesec, a sedaj je že mesec dni pri Stanislavu. Piše, da bi rad ucajal, kako se bo vse to končalo. Sin Vid je bil potrjen dne 23. decembra ter bil pridružen domobranskemu pešpolku št. 26 v Mariboru. Na severno bojišče je odšel dne 26. marca iz Maribora. O njem se od 19. marca nič ne ve. Sin Anton je še le prvo leto služil pri 87. pešpolku v Polju. Bolehav je šel s prvimi četami v Galicijo. Zaprtil je dne 22. septembra stotnijo, ker se ga je lotila huda bolezen (griza). Bil je 14 dni v bolnišnici in potem so ga spustili domov. Odšel je dne 18. januarja zopet k vojakom nazaj in je zdaj že vdrugič dva mesca v Galiciji ter je od 7. aprila naprej pridružen teleionskemu oddelku. Dal Bog in ljuba, Mati božja, da bi se vsi zdravi vrnili v svoj mili slovenski kraj k svojim dragim domačim!

* **Vojaški dopusti.** Piše se nam: Treba bo opozoriti vojake in ljudi, da prosijo za 14dnevne dopuste pred vsem ob času košnje. Res se vsako delo sedaj težko opravi, toda najtežje bo ob času košnje, ker — ženske ne morejo in ne znajo kositi.

* **Kako se piše ujeti przemyslski posadki.** Dunajska posredovalna pisarna za vojne ujetnike (Jasomirgottstrasse št. 6) se je obrnila v Petrograd s prošnjo, da naj ruski Rudeči križ stori vse potrebno, da bi mogli sorodniki z ujeto posadko stopiti čimprej v pisemsko zvezo. Priporoča se, da se na dopisnice, ki so namenjene za ujeto przemyslsko posadko, napiše na vidnem mestu pripombo: „Przemyslska posadka“, ali „Garnison de Przemysl.“ Te dopisnice se bodo v Avstriji pri uradnem pregledovanju takoj odposlale, da bodo čimprej došle na svoje mesto. Isto se bo zgodilo tudi na Ruskem. Da se preprečijo slučajne pomote, se omenja, da se dopisnice le tedaj takoj odpošljejo, ako so naslovi popolnoma pravilno pisani.

* **Spodnještajerske zadeve.** Zaradi oblastvenega odkupovanja žita po okrajih, zaradi preskrbe z moko, beguncev itd. sta včeraj dne 21. t. m. bila poslanca dr. Korošec in dr. Verstovšek sprejeta pri c. kr. namestniku v Gradcu. O uspehu še nismo dobili poročila.

* **K odloku mariborskega okrajnega glavarstva.** Piše se nam: Mariborsko okrajno glavarstvo nanašanja, da bo odkupilo samo polovico odvišnega žita. Neodkupljena polovica bi naj ostala za delavce, setev in živinorejo. Toda ta ključ ni za vse slačaje praviljen. N. pr.: Posestnik A je priznal vsega žita 1000 kg. Ima pa preživeti družino, ki šteje s hlapci, deklami in otroci 12 oseb. Na osebo računa okrajni glavar 54 kg, torej na 12 oseb 648 kg, ostane torej še 352 kg. Polovico tega oblast rekvirira, t. j. 176 kg. Ostane torej prebitka 176 kg. To naj ima posestnik za seme, za kokoši itd. V odredbi stoji, da se mora dvojnno seme pustiti. Srednji posestnik pa rabi za seme najmanj 4 vagane (mernike) pšenice, t. j. 200 kg, 5 vaganov ovs, t. j. 150 kg, 3 vaganne rži, t. j. 130 kg, 1/2 vagona koruze, t. j. 20 kg, 2 vagona ječmena, t. j. 80 kg, skupaj torej 580 kg, t. j. enkratno seme, torej dvehkratno seme 1160 kg. Ta posestnik A, ki poseduje 328 kg odvišnega žita torej nima nič odvišnega žita, ampak se premalo! Prosimo torej, da slavno c. k. okrajno glavarstvo spremeni v tem oziru svoje postopanje.

* **Kmetje, zaupanje in pogum!** Na obnem zboru c. kr. kranjske Kmetijske družbe je govoril deželni odbornik dr. Lampe te-le modre besede: „Sirijo se razne vznemirljive govornice. Kmet naj jih ne verjame! Po mestih je mnogo ljudi, ki neprestano širijo le samo slabe vesti in prazne čenče. Kje bi mi že bili, če bi bilo res, kar ti vse pripovedujejo. Pameten naš kmet pa gre svojo pot in pouličnim čenčam ne veruje. Naj se zgodijo karkoli, kmet ostani na svoji grudi! Na svetu je vse mogoče, tudi to ni nemogoče, da bi sovražnik ne vdril v našo deželo. Sicer ni nobenega utemeljenega vzroka za strah, ker se je od padca Przemysla, sem naš diplomatski in strateški položaj jako zboljšal, a tudi za ta slučaj velja: Kmet, ostani mirno na svojem posestvu! Samo če bi oblast ukazala, naj se kmet umakne s posestva, sicer pa — to je tudi izkušnja te vojske — je edino pametno, da ostane kmet na svoji grudi, koder je pognal korenine njegov rod, kot pogumen varih in stražar svojega doma!“

* **Ne prodajajte posestev za slepo ceno!** Veleposestnici v Slovenskih goricah je mož padel na bojišču. Revica sedaj nima nobene moške moči na svojem posestvu. Gospodari kakor zna in more z dvema deklama in štirimi malimi otroci. Pred tednom dni pa prideja k veleposestnici vdovi dva mešetarja, mesarja posestev. Žena jima toži, kako slaba ji sedaj prede, Mešetarja takoj napeljeta vodo na svoj mlin in ji pravita: „Kaj se boste mučili in imeli nepotrebne skrbi, prodajte grunt!“ In prišlo je res do prodaje. Posestvo je prišlo za ničevno ceno v tuje roke in sicer pod zelo neugodnimi pogoji. Kmetica je dobila nekaj stotakov are, drugo pa dobi po vojski. In ko bo zopet mir, se bo posestvo razkosalo, kakor se je že sto drugih v Slovenskih goricah. — Ljudje, ne bodite tako neprevidni! Ne prodajajte posestev, če vas tudi

tarejo razne nadloge. Pomnite, da imajo posestva še vedno svojo vrednost, posebno pa se bo vrednost posestev povzdignila v bodoče, ko bodo vsi pridelki iz kmečkih posestev, posebno živila in živina, imela še celo vrsto let izvanredno visoko ceno.

* **Pazite na živino!** Ker se je na jugu naše države in celo v celjskem okraju pojavilo nekaj slučajev sliovkve, je nevarnost, da se ta nevarna kuga razširi. Treba je, da strogo pazimo na živino, prezračujemo zaduhle hleve in gledamo na snago v hlevih. Dobro je, ako se goveji živini vsaj vsak teden enkrat umije gobec in parklje s svežo vodo in se potem oboje drgne z mladim pelinom. Živina je sedaj dragocen zaklad za kmeta, čuvajte ga v vsakem oziru!

* **Zborovanje delavcev v Gradcu.** V soboto so imeli delavci v Gradcu zborovanje, na katerem je bila udeležba ogromna. Sklenilo se je, poslati deputacijo k namestniku, da posreduje zastran živil. Glavni govornik na shodu je bil socialnodemokratični poslanec Resel. Shod je bil zaključen z izjavo: Mir in kruh je želja delavstva v vseh vojskujočih se državah. Predsednik zborovanja je opozarjal poslušalce, da naj dvakrat preudarijo vsako besedo, predno jo izrečejo, ter naj bodo mirni in potrpežljivi.

* **Tržne cene v Gradcu.** Debeli voli 180 do 200 K, srednje debeli 172 do 180 K, suhi 162 do 170 K; debele krave 160 do 184 K, srednje debele 132 do 158 K, suhe 100 do 130 K; biki 154 do 184 K, mlada živina 148 do 180 K; teleta 200 do 230 K, izjemoma 240 do 250 K; mlade svinje 300 do 306 K, debele svinje 300 do 310 K, srednje debele 278 do 300 K, mesne svinje 290 do 300 K; ovce 140 do 160 K. (Pri goveji živini veljajo cene za 100 kg žive teže, pri teletih, svinjah in ovcah za 100 kg mrtve teže.) Seno 100 kg: Sladko 10 do 12 K, kislo 9.50 do 11 K, slama 8.50 do 10.50 K; pšenica 41.50, rž 33.50, ječmen 30.80, koruza 25.50, proso 50 K, oves 27.30 K, ajda 60 K, fižol 68 do 85 K, grašica 11.20 do 11.40 K, leča 16.20 K, proseno seno 72 do 96 K, pšenični zdrob 92 K, koruzni zdrob 98 do 88 K, ržena moka 64 K, pšenična moka št. 0 št. 2 do 108 K, št. 4 80 do 86 K, št. 6 (črna) 68 do 84 K (100 kg). Jajca komad 8 do 12 v, krompir 18 do 22 v 1 kg, mleko 28 do 32 v liter.

* **Sadite buče (tikve)!** Buče so v jeseni izborna krmilo za svinje; bučino seme pa daje izvrstno jedilno olje. Posebno dobro je, ako se buče sadijo bolj zgodaj, da se ložje razvijajo in dajo jeseni čvrstejše seme. Priporočamo gospodinjam, da posadijo bučino seme sedaj v lonce in potem vsadijo v sredi mesca maja sadike na njivo ali druge prostore.

* **Kobilice v Egiptu in Siriji.** List „Morning-post“ poroča iz Kaira: V Egiptu kobilice strašno puštošijo. V nevarnosti se nahajajo tudi nasadi bombaža. Iz Sirije se poroča, da so opustošile kobilice polja med Jeruzalemom in El Arisom. Pastirski narodi beže s Sinajskega polotoka v Egipt. Iz svetega pisma starega zakona nam je znano, da je Bog poslal deset šib nad Egipčane, katerih osma so bile kobilice. Mojzes in Aron sta šla k faraonu in mu rekla: To pravi Gospod Bog Hebrejcev: Kako dolgo se mi nočeš ukloniti? Izpusti moje ljudstvo, da mi daruje! Če se pa ustavljaš in ga nočeš izpustiti: glej jaz pošljem v tvoje pokrajine kobilice, da bodo pokrile površino zemlje, da se je ne bo nič videlo, marveč pojede bodo, kar je ostalo po toči, poglodalne narveč bodo vsa drevesa, ki zelene na polju. In napolnile bodo hiše tvoje in tvojih služabnikov in vseh Egipčanov. . . In se je obrnil in šel od faraona. Gospod pa je rekel Mojzesu: Stegni svojo roko nad egiptovsko deželo po kobilice, da se vzdignejo nadjno, in požro vsa zelišča, ki so ostala po toči. In Mojzes je stegnil palico nad egiptovsko deželo in Gospod Bog je poslal vroč veter ves tisti dan in tisto noč; in ko se je zdanilo, vzdignil je vroč veter kobilice. In pokrile so vso površino zemlje in vse pokončale.

* **Maribor.** Na Teznu se dela sedaj novo postajališče južne železnice, ki bo postavljeno nekako v sredini proge med Mariborom in Hočami. Pri delu je poleg domačih delavcev zaposlenih tudi nekaj beguncev in ujetih Rusov.

* **Maribor.** Dne 17. aprila je umrl nadsprevednik južne železnice Franc Petrovič, star 55 let.

* **Maribor.** Izkaznice za kruh in moko za mesto Maribor se odslej ne bodo več dajale na magistratu, kakor zadnji teden, ampak v telovadnici dekl. meščanske šole na Stolnem trgu (poslopje mariborske mestne hranilnice). Za vse začetne imenske črke se bodo od danes (četrtak), dne 22. aprila naprej dajale izkaznice za kruh in moko edino v tem prostoru in sicer ob četrtkih, petkih in sobotah od 4. do 7. ure popoldne. Izdaja izkaznice za moko, ki se dobiva v mestni prodajalni v Freihaus-ulici, se bo odslej vršila vsak dan med tednom v gorej omenjeni telovadnici od 2. do 4. ure popoldne. V tem času se bodo tudi dajala vsa potrebna pojasnila glede preskrbe mestnega prebivalstva z živili. — Od danes naprej se bo moko, rž in krompir za one družine, ki imajo uradne izkaznice za dobavo teh potrebščin, dobivalo tudi vsak dan v poprej Balonovi hiši v Viktringhofovi ulici in sicer od 8—12 predpoldne ter od 4.—6. ure zvečer.

* **Hotinjas pri Mariboru.** Vinko Gselman, 19 let star, doma iz Hotinje vasi, je bil na bojišču v Galiciji od treh krogel zadet in je dne 16. t. m. v Bilicu v Šleziji v bolnišnici umrl. Bil je pošten mladenič in stariši so izgubili z njim edino svojo oporo. — Martin Tement, 19 let star, iz naše vasi doma, je tudi že padel na bojišču. Bodi jima lahka tuja zemlja!

* **Jarenina.** V visoki starosti 94 let je umrla tu dne 20. t. m. Marija Roškar. Rajna je bila sestra in dolgoletna gospodinja bivšega nadučitelja v Lembahu. Skozi celi dve leti je bila po strašni in huđi bolezni priklenjena na bolniško postelj. Naj v miru počiva!

* **St. Ilj v Slov. gor.** Naše Bralno društvo ima v nedeljo, dne 2. maja, popoldne po večernicah, svoj občni zbor. Naprosen je tudi govornik. Pridite vsi dobromisleči! Senčljani ta dan v Slovenski Dom.

* **Sv. Lenart v Slov. gor.** Tukaj je umrla pridna in skrbna mati Ivana Skamlec, posestnica v Spodnjem Gasteraju, v starosti 38 let. Zapušča 5 neprekrbljenih otrok. Njen mož se je dan poprej vrnil od vojaka na dopust, drugi dan pa je držal svoji ženi mrvaško svečo. Res žalostno za moža in za uboge otročiče. Bog daj pokojnici večni mir!

* **Sv. Trojica v Slov. gor.** Minuli teden je prišel po nesreči pod voz učence tukajšnje šole Karl Šauperl, ki služi pri županu Vrčiču v Spodnjem Porčiču. Zlomilo mu je desno nogo. — Hiša št. 10 pri Sv. Trojici, nekdanja last pokojne Kukovec, je prišla v katoliškonarodne roke.

* **Sv. Bolfenk v Slov. gor.** Vabimo na redni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice pri Sv. Bolfenku v Slov. gor., ki se bo vršil v nedeljo, dne 2. maja, ob 3. uri popoldne, v g. Horvatovi gostilni. Dnevni red: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1914. 4. Poročilo o izvršeni reviziji. 5. Volitev načelstva in nadzorstva. 6. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vršil se bo pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, kateri bo veljavno sklepal brez ozira na število navzočih članov.

* **Ptujska okolica.** Na Velikonočni ponedeljek, 5. aprila, je bil pogreb Franca Rateka iz Dornove. Bil je ud Marijine družbe in III. reda. Ob grobu mu je govoril slovo č. g. P. Benedikt Čirič. Rajni je bil pošten in zvest rokodelce-mizar, vzgleden in neustrašen veren katoliški mladenič, zvest svojemu narodu in domovini. Vneto je razširjal knjige in katoliške liste, bil član katoliških društev in je sodeloval večkrat kot igralec na društvenem odru. Kot zdržnik je lepo razširjal koristno misel „živela abstinenca“! — V petek, dne 16. aprila, je bil pogreb Franca Poček iz Krčevine. Slovo mu je govoril č. g. Franc Škof, kaplan od Sv. Lovrenca v Slov. gor. Rajni je bil nekđaj njegov dobrotnik. Pri velespoštovani hiši Počekovi je bilo na hrani in stanovanju več revnih dijakov, ki so sedaj odlični gospodje v raznih uradih, trije pa so duhovniki. Rajna Franceta priporočamo v blag in trajen spomin ter v pobožni molitev. N. v m. p.!

* **Sv. Lovrenc na Drav. polju.** Naš organist Iv. Pišlar piše iz Išima v Sibiriji z dne 23. jan. 1915: Predraga žena! Prav mogoče se začudiš današnji karti. Mogoče me že objokuješ kot mrtvega, a to še ni. Zdaj sem že izven nevarnosti. Pred par dnevi sem zapustil tukajšnje bolnišnico. Rusi so me zajeli 2. dec. lanskega leta. Zdrav sem zdaj še precej, samo revmatizem me muči po celem životu. Z nami avstrijskimi ujetniki Rusi zelo dobro in hvalevredno lepo ravna in ne kot nasprotniki. Nas Slovencev je tukaj malo, a popolnoma sam le nisem. Na drugi dopisnici piše: Zopet mi čas dopušča in denar, da Ti morem pisat o svoji usodi. Tu so nas razdelili po kmetih po enega ali tudi več v eno hišo. Hrana je precej dobra. Zdaj v postu jemo po trikrat na dan ribe in druge reči, ki pri nas niso v navadi, tudi krompir in zelje, ne manjka pa tudi čaja s sladkorjem itd. Zima je tukaj precej občutna, a ljudje pravijo, da je letos še nebeška zima. Ljudje so z nami prijazni in se razgovarjajo z nami po ruski. Ozdravitvi hočem popolnoma, boli me še samo desna noga. Kako je kaj doma? Ali ste zdravi vsi? Bog daj, da Vas najdem, ko se vrnem, vse pri zdravju. Veselo Alelujo in srčne pozdrave pošilja Iv.

* **Sv. Lovrenc na Drav. polju.** Dne 15. aprila ob 6. uri zjutraj je umrl v Pleterjah Matevž Mlakar v 58. letu. Bil je prej več let občinski predstojnik. Naj v miru počiva! — Dne 14. t. m. je začela v Sterntalu delovati poštna nabiralnica za ujetniški tabor v Sterntalu. Podrejena je poštneemu uradu na Pragarskem. Najprej so hoteli premestiti za vojni, čas poštini urad pri Sv. Lovrencu na Sterntal in bi tukaj bila poštna nabiralnica, a po posredovanju g. župnika in dež. poslanca ostane poštini urad tukaj. Pri barakah se sedaj izvršujejo dela za vodovod in kanalizacijo in električno razsvetljavo, ki so proračunjena na skoro pol milijona kron. Zbrani so tu ljudje vseh avstrijskih narodnosti, slišijo se govoriti vsi jeziki. Pa tudi dolgoletni vojni vojniki; pričajo razne priče, da zmanjkuje temu kokoši, delavcem na polju kruh in pijača, celo že posajeni krompir iz zemlje.

* **Remšnik.** Vojni kurat č. g. Januš Golec piše č. g. župniku na Remšniku: Hvala za karto. Velikonočne praznike smo prebili tudi na bojnem polju lepo krščansko. Na Velikonočno nedeljo sem maševal in pridigoval pred postojankami. Med sv. mašo so nas sosedje Rusi hudo občestreljevali iz topov. V ponedeljek sem pa maševal in govoril za generalštab. V obče je vladal te dni precej mir. Danes, v torek (6. aprila), pa zopet grome topovi na vseh straneh. Vreme je krasno spomladansko in naše zdravje izobno. Pinter iz Celja je pri 26. domobranskem pešpolku in sva dalje časa že skupaj, da ga upeljem v vojaško življenje. G. Tajek je z mučno živčno boleznijo šel na oddih. G. Vrečku želim v Karpate, kjer cveto soneti! Srčne pozdrave celi hiši in Gröglu — Januš.

* **Celje.** Z vlakom, ki je dne 16. aprila pripeljal v Celje 600 ranjenih in bolnih vojakov, je prišlo tudi

več Rusov. Pri nekem Rusu so našli v njegovem vojaškem plašču 17.000 K avstrijskega denarja. Domneva se, da je Rus to svoto odvezel kakemu padlemu ali ranjenemu avstrijskemu vojaku. Vojaška oblast je odredila strogo preiskavo zoper ujetega Rusa, ki se nahaja sedaj v rezervni bolnišnici v celjski grajski vojašnici.

* **Celje.** Izobraževalno društvo v Celju ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 25. aprila 1915, ob 3. uri popoldne, v dvorani hotela „pri belem volu.“ G. učitelj M. Levstik bo govoril o za sedanjí čas prav zanimivem predmetu. Vabi se k prav obilni udeležbi, posebno dekleta in gospodinje naj pridejo.

* **Celje.** Celjski in okoljski fantje, pozor! V nedeljo, dne 25. aprila, ob 3. uri popoldne, bo imelo celjsko Izobraževalno društvo občni zbor. Po občnem zboru se bo vršilo sprejemanje, oziroma popisovanje novega naraščaja in članov. Fantje od 10. leta naprej, kateri imate veselje do telovadbe, pridite in se date vpisati. Vsak priden in pošten krščanski fant mora biti tudi član celjskega Orla, kajti le tu si zamore pridobiti lepo nadaljno izobrazbo.

* **St. Pavel pri Preboldu.** Vrste vrlih savinjskih mladeničev se vedno bolj krejijo. Mnogo jih je že umrlo junaške smrti za domovino. Tudi našo župnijo je zadela bridka izguba. Pretečeni četrtek smo spremljali k večnemu počitku vzor-mladeniča Alojzija Stuper, poddesetnika pri 87. peš. polku. Odsel je že pri prvi mobilizaciji na severno bojišče, se tam dva mesca hrabro vojskoval, a je vsled prestanih naporov težko obolel. Zdravil se je v bolnišnicah v Przemyslu, Krakovu, Badenu pri Dunaju in naposled v Celju, kjer je dne 13. aprila izdihnil svojo dušo. Njegova želja, počivati v domači zemlji, se mu je izpolnila, bil je prepeljan v rojstno župnijo St. Pavel. Kako je bil pri vseh priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Dasi ravno ni bila natančno znana ura pogreba, ga je vendar mnogo ljudi spremljalo in mu z domačimi Orli izkazali zadnjo čast. Vnet za vse dobro in plemenito, je bil neumorno delaven pri katoliških organizacijah kot podpredsednik stajerske Podzveze Orlov, načelnik Savinjskega okrožja Orlov, član Kmečke hranilnice in posojilnice v St. Pavlu, tajnik Katoliškega izobraževalnega društva. Velika je bila njegova skrb za pozidanje Društvenega doma. Vse te organizacije ga bočo težko pogrešale. Počivaj v miru, dragi Lojze, dobri Bog naj ti obilno poplača tvoj trud!

* **Sv. Pavel pri Preboldu.** Dekliška Zveza ima v nedeljo, dne 25. aprila, popoldne takoj po večernicah, v Društvenem domu svoj redni občni zbor. Govori tudi vč. g. dr. Korošec. K prav obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

* **Pogrešajo se:** Mihael Miklavžina, rezervist domobranskega pešpolka št. 4, 1. bataljon, 2. maršstotinja. Naznanilo njegovemu očetu: Jerneju Miklavžinu, posestnik v Skalajah, pošta Velenje. — Anton Jesih, ki služi pri pešpolku št. 27, 14. stotinja. Naznanilo očetu: Francu Jesih, posestnik v Krabergu št. 2, Spitalič, pošta Konjice. — Ludovik Lipša, črnovojniški maršbataljon št. 30, 4. stotinja, 1. voj. Naznanilo njegovi ženi Franciški Lipši, pošta Mala Nedelja. — Valentin Konečnik, rezervni korporal, ki je služil pri pešpolku št. 87, 15. vojna stotinja, vojna pošta št. 34. Naslov se prosi na Marijo Konečnik v St. Janžu, pošta Meza ob Dravi. — Simon Ploč, pešpolk št. 47. Bojeval se je v Galiciji. Odgovor se pa prosi njegovemu bratu Andreju Ploču, posestniku v Selnici ob Muri, pošta St. Ilj v Slov. gor. — Janez Zafravec, mizar, rojen in pristojen v Palovski vrh pri Ormožu, služil pri pešpolku št. 87, pri 3. baonu, 10. vojna stotinja, 1. voj. vojna pošta št. 73. Odgovor se prosi na: Marija Zdravec, Palovski vrh, pošta Ormož. — Praporščak Rihard Stutz, domobranski pešpolk št. 26, 9. poljska stotinja. Dopolise prosi: Otto Stutz, Tepitz-Schönau, Herklotzstrasse, Češka. Stroški se povrnejo. — Jožef Hauptman, pešpolk št. 17, 3. maršstotinja, 3. voj. vojna pošta št. 32; njegov brat Franc Hauptman, pešpolk št. 17, 6. maršbataljon, 2. stotinja, 2. voj. vojna pošta št. 32. Prosi se uljudno, če o teh dveh vojakih kdo kaj ve, naj sporoči na stariše: Terezija in Ivan Hauptman, Trbovlje I, Loke št. 67. —

Za Slovensko Stražo nam je poslala hčerka državnega poslanca Mihaela Brenčič lepo število obrabljenih poštinih znamk. Hvala lepa!

Zadnja poročila došla v četrtek, 22. aprila. Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 21. aprila.

Avstrijski generalni štab uradno razglša.

V Karpatih je sovražnik v zadnjem času svoje napade, ki so bili združeni z velikimi izgubami, na važnejše dele bojne črte ustavil. To velja posebno za one dele naših postojank, kjer so imeli Rusi najlepša pota za upade na Ogrsko, to je doline reke Ondave, Laborce in Ung.

Ob strani teh glavnih točk bojne črte v gozdovitih Karpatih, med dolinama Laborce in reke Ung, je skušal sovražnik tudi sedaj z močnimi četami predreti našo bojno črto. Sovražnik je upal, da bo naše trdne postojanke v dolinah in na višinah predrl z obkolitvijo, ker se mu napad čelo s čelom v kljub velikim žrtvam ni posrečil.

Tako so se v gornjem delu doline reke Čiroka pri mestecu Nagy-Polany (zahodno od Užoka), kakor tudi v ozemlju, kjer izvira ta reka, vršili znova srđiti boji, ki so trajali skozi več dni in noči. Tudi tukaj je zadela ruske napade ista usoda, kakor vse poprejšnje. Rusi so izgubili več tisoč mrtvih in ranjenih, nad 3000 neranjenih Rusov je pa prišlo v avstrijsko ujetništvo. Sovražnik je končno moral napad opustiti.

Sovražnik je v tujini razboznal svoja uradna poročila o uspehih v dolgoletnih karpatskih bojih. Proti tem trditvam ruskega armadnega vodstva omenimo kratko, da je kljub silnim sovražnim naporom in žrtvam prelaz Užok, katerega so Rusi najhujše napadali in je bil glavni cilj ruskega prodiranja, prej kot slej trdno v naših rokah.

Na ostali bojni črti artilerijski boji. Položaj je povsod nespremenjen.

Pred zopetnimi ruskimi napadi?

Ruski list „Novoje Vremja“ piše, da je že nova razvrstitev ruskih čet na Karpatih končana in da bo ruska armada zopet pričela z napadalnim prodiranjem proti avstrijskim postojankam.

Rusi v Przemyslu.

Listu „Glas Narodu“ se poroča iz Przemysla, da so Rusi že spravili vso przemyslsko posadko iz te trdnjave. Le ranjenci in bolni so še ostali v trdnjavi, katere zdravi 129 avstrijskih vojaških zdravnikov. V Przemysl dovažajo noč in dan živila in strelivo. Porušene utrdbe popravljajo z mrzlično hitrostjo, o sobito utrdbe, ki se nahajajo na zahodni strani proti reki San.

Nikolaj Nikolajevič ni zbolel.

Poročila, ki pravijo, da je vrhovni poveljnik ruske armade, veliki knez Nikolaj Nikolajevič, resno zbolel, se v Rimu zanikujejo. To je treba beležiti še tem bolj, ker je Nikolaj Nikolajevič svak italijanskega kralja in bi torej bilo v Rimu gotovo znano, če bi vest o resni bolezni bila resnična.

Artilerijski boji ob Donavi.

Pri Tekiju (staro srbsko selo na desnem bregu Donave blizu Oršove) se je dne 21. aprila po noči vršil hud dvoboj med avstrijsko in srbsko artilerijo. Boj je trajal celo noč. Avstrijski težki topovi so med drugim uničili tudi gozdove na „Sveti gori“ pri Tekiju. Ti gozdovi so bili izvrstno kritje za srbske vojaške.

Francosko brodovje v Adriji.

Iz Skadra v Albaniji se poroča, da je dne 6. aprila priplo v Sveti Ivan Meduanski 9 francoskih bojnih ladij, ki sedaj krožijo po Adriji.

Za katehete in pridigarje. Z dovoljenjem kn.-šk. ordinariata lavantinskega je izšel v založbi tiskarne sv. Cirila v Mariboru življenjski novega papeža, pod naslovom: „**Sv. Oče Benedikt XV.**“ Privedilo je spis zelo zanimivo in uporabno udeležstvo „Slovenskega Gospodarja.“ Čeprav obsega knjižica dve poli, 36 strani, vendar se ji je nastavila malenkostna cena 10 vin. za izvod, po pošti 13 vin., koji znesek se blagoviti vpsolati v poštinih znamkah na tiskarno. A tudi kdor ni katehet ali pridigar, naj si oskrbi lepo knjižico, ker je dosedaj edini slovenski življenjski novega papeža.

Smarnice za leto 1915. „Novi majnik“ imenovane, so popolnoma razprodane. Naj se torej ne naročajo več. — Tiskarna sv. Cirila.

Za bolne in zdrave priporočamo razkuževalno sredstvo „Lysoform.“ Knjižo, ki opisuje rabo „Lysoforma“, z naslovom: „Zdravje in desinfekcija“ dobite zastoj. Pišite kemiku Hubman, Dunaj, XX., Petraschgasse 4 (Mosse).

Listnica uredništva.

Rački vrh pri Kapeli: Vaš dopis je romal v koš, ker se niste podpisali. Enaka usoda zadene vse dopise, ki so brez podpisa. — Selnica ob Dravi: Za sedanjí čas so taki slovo si tako vsakdanji, da ne kaže priobčiti. Ker imate spretno roko, pišite kaj drugega. Bomo radi sprejeli. Pozdravljeni! — Delavec iz Stora: Povejte nam svoje ime, da se zmenimo, v kateri obliki naj priobčimo Vaš dopis. — Nekatera pisma iz bojišča smo odložili za prihodnje število.

Mala naznanila

Na prodaj hiša.

Hiša, kuhinja, klet, vodnjak pred hišo in vrt, hlev za prašiče in kravo, vse pod eno streho, trdno narejeno. Cena 8200 kron. 20 minut od Celja Oostrožno 59. p. Celje. 268

Hlapec,

zvest in zanesljiv, sprejme v žno. Kje? pove upravništvo. 270

Službe išče

mož srednje starosti, vajen vsakega hlapčevskega dela, ne samo pri konjih, tudi pri govejji živini. Naslov v upravništvu tega lista pod št. 265.

Gospodična

li prodajalka, vajena nemškega in slovenskega jezika v govoru in pisavi, ki bi imela veselje do trgovine a čevlji, se takoj sprejme v stalno službo. Pisma na Ivan Berna, zaloga čevljev, Celje. 266

Lepa še skoro

277

novozidana hiša

nekaj njiv in travnikov se takoj po ceni proda. Hiša stoji ob državni cesti, nekaj minut od cerkve, blizu železnice in je v najboljšem stanu. Pripravna je kakor nalež za penzionista ali obrtnike. Več pri Hranilnici in posojilnici v St. Ilju v Slov. gor.

Majar in viničar

o takoj sprejme. Vpraša se pri Ivan Grubič-u, Maribor, Tegethofova ulica 11, (v trgovini) 276

V „Slovenskem domu“ v St. Ilju v Slov. gor.

se ča v najem

krasno stanovanje

posebno primerno za kakoga penzionista. Stanovanje ima 3 lepe sobe, kuhinjo, klet, je gračno (v nadstropju), lep razgled po bližnji okolici „Slovenski dom“ je čisto blizu cerkve, blizu mesarja, gostilne in trgovca. Do koločvara je samo 12 minut hoda. Postaja za brzovlak (Spielfeld) je oddaljena dobre pol ure. Stanovanje se takoj po zmerni ceni odda. Oglasiti se je pri č. g. Ewaldu Vračko, župniku, ali g. Francu Thalerju, županu v St. Ilju v Sl. gor. 280

Suhe gobe

(Herrenpilze) kupujemo. Cenjene ponudbe z navedenjem cene za 1 kg in z vzorcem brez vrednosti na naslov: Vydova tovarna živil Praga VIII (na Češkem). 264

Učenec

iz boljše družine s potrebnim šolsko izobrazbo, zdrav in ne preslaboten, se sprejme v manufaktorni in specerijski trgovini Franc Iglji v Ptuj. 272

Radi bolezn

v družini se tri mesce staro dekle da kaki pošteni družini za svoje. Več pove gospa Širec, Maribor, Koroška cesta 43. 273

Dekle za kuhinjo

ki mora tudi tri krave krmiti in dojiti, se v neki gostilni takoj sprejme. Amalija Gross, Stattegg, p. Andritz pri Gradcu 276

Pet vinarjev

stane dopisnica, skatere lahko naročite moj glavni cenik z 4000 podobami. Obsega bogato izbor koristnih, potrebnih in za darila primerljivih predmetov. Cenik se vsakemu pošlje zastonj in franko. I. tovarna ar. Hans Konrad, c. kr. dvojni dobavitelj v Mostu (Brux) št. 801 (Češko). Prave niklaste žepne ure K 4-20, 5 K, srebrne K 8-40, 9-50, niklasta budilka K 2-90, ure s kukavico 9-40 K, pomdel-ure 9 K. Pošilja se proti povzetju. Noben risiko. Zamenjava dovoljena ali denar nazaj. II-55

Potrebnem zdravega, čvrstega učenca za trgovino z mešanim blagom, dobrih, poštenih starišev. Anton Kobi, Oplotnica pri Konjicah. 251

Kdor potrebuje cepijeno trsje naj se oglasi pri Francu Trobentar v Bresternici pri Mariboru št. 28. Cena 10 vin. komad. 256

Mlajši krojaški pomočnik kakor tudi 252

šivilje za šivanje plahit etc. se takoj sprejmejo v tovarni Thondorf pri Gradcu, p. Liebenau.

Sedlarji in čevljarji pomočniki se sprejmejo v delavnico, kjer se razni predmeti prevlečejo z usnjem. Tovarna Thondorf, p. Liebenau pri Gradcu. 253

Hiša 5 minut od mestne meje, enonadstropna, novozidana, z lepim vrtom, se pod ugodnimi pogoji proda ali pa se zamenja za kako primerno posestev na deželi. Naslov: Alojzija Selinšek, Pfarrhofgasse 7, Maribor. 261

Slovenci pozor! Dvonadstropna hiša s majhnim vrtičem v sredi mesta in blizu frančiškanske cerkve z 7 stanovanji, se pod ugodnimi pogoji proda. Več pove upravnistvo pod šte. 432.

Kupujem ovčjo volno, kožo ovac in jagnjet, kakor tudi vsakovrstne druge kože po najboljših cenah. K. Gränitz, Maribor, Gosposka ul. 7. 239

Volno

ovčjo, oprano in neoprano kupim vsako množino po najvišji ceni proti takojšnjem plačilu ter plačam voznjo sam. Veletrgovina R. Stermecki Celje šte. 17 (Štajersko.)

20 ovc na prodaj. Mlade in stare. Cena po dogovoru. Slemen št. 40, Selnica ob Dravi. 244

Učenec

se takoj sprejme v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Zahteva se dva razreda gimnazije, realke ali učiteljskega, ali pa tri razrede meščanske šole.

Orožje in kolesa

na obroke. Posamezni deli najceneje. Ilustrov ceniki zastonj. F. Dušek, tovarna orožja, koles in šivalnih strojev. Opešna na drž. žel. št. 2121. 1532 Češko.

Velika svota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik Brezplačna pojasnila pošilja: Srečkovno zastopstvo št. 15, Ljubljana. 154

Trsje na prodaj.

Silvanec, burgundec, gutedel, kraljevina, veltinec, vrbošek, velarizing in mešane od starih vrst. — Cepijeno na vseh priporočljivih podlegah. Korenjaki od Rip, Portalis. Cena po dogovoru. Anton Turin, Globoko, Studenice pri Poljčanah.

Sprejme se takoj učenec, prednost imajo tisti, kateri zaradi vojske ne morejo uka nadaljevati, pri Jožef Steiner ju, sedlar - jermemar v Žalcu. 243

Franc Lenart, trgovec v Ptuj sprejme takoj pod ugodnimi pogoji učenca

iz poštene hiše z dobrimi spričevali in z boljšo naobrazbo.

Sprejme se pridno, pošteno, zdravo, šole prosto, 14 let staro dekle za učenko v malo trgovino z mešanim blagom z malim posestvom. Prednost ima sirota brez starišev z dežele. Naslov: Kaindorf št. 48. p. Lipnica, (Srednje Štajersko). 271

Trgovski učenec se takoj sprejme pri Franc Kavčič, Studenice pri Poljčanah. 279

V moji trgovini z mešanim blagom se sprejme učenka

iz poštene hiše in sicer na 3 leta. Ista dobi že po 2 mesecih nekaj plače in potem od leta do leta več. Razumeti mora slovenski in nemški in ne sme biti pod 16 let stara. Perilo in hrana doma. Dekle, ki je že poprej se učilo v špecerijski stroki, ima prednost. Ponudbe na Mihael Altziebler, trgovec z mešanim blagom, Celje. 277

KAVA kg K 2-50

finca K 3-20, 5 kg franko, izborna mešanica, dober aroma, Handelsbüro XIV, Jos. Strecker, Wolfenberg, Koroško. 269

Trgovski učenec

z dobrim šolskim spričevalom, se takoj sprejme v trgovino A. Pinterja v Slov. Bistrici. Obiskovati mora tukaj tudi trgovsko šolo. 268

Sprejem takoj v mojo trgovino s špecerijskim in železnim blagom trgovskega pomočnika in učenca.

Večja morata biti slovenskega in nemškega jezika. Ignac Sitar, Toplice, Dolenjsko.

Cepijeno trsje

pošip, laški rizling, burgundec, rulender, veltiner, dišeči pramene, silvanec, muškata, kavčina, ranfol, sladkaminca, izabela. — Cepijene na podlagi Riparia-Montikolo, Rupestris Solonis, Berlandieri, Riparia-Teleki je najboljša za apnevo zemljo. — Več tisoč korenjakov te vrste. Cena zaradi vojaških razmer zelo nizka in sicer: Cepljenih 100 komadov 10 K. Korenjaki 100 komadov 2 kroni. Kupci se naj blagovoljivo oglašijo, do čer je kaj v zalogi. J. Vrbnjak, Breg, Ptuj. 267

Loterijske številke.

Gradec, dne 14. aprila 1915: 6, 20, 24, 87, 13.
Linc, dne 17. aprila 1915: 74, 76, 90, 10, 5.

Žrebanje velike loterije „Slovenske Straže“

v korist ubogim otrokom, vdovam in sirotam padlih junakov in invalidom že meseca maja. Takoj kupite srečke!

Vabilo na VII. redni občni zbor Kmečko-delavske hranilnice in posojilnice v Trbovljah

reg. zadruga z neom. zavezo ki se boe vršil dne 25. aprila 1915 ob pol 9. uri dopoldne v Društvenem domu v posojilniških prostorih.

- DNEVNI RED:
1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
 2. Poročilo načelstva.
 3. Poročilo nadzorstva.
 4. Odobritev računskega zaključka za leto 1914. 274
 5. Poročilo o izvršeni reviziji.
 6. Volitev nadzorstva.
 7. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure kasneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih udov. Trbovlje, dne 15. aprila 1915. načelstvo. Za Kmečko-delavsko hranilnico in posojilnico v Trbovljah: Gričar Martin, odbornik. Alojz Božič, t. č. podnačelnik.

KOSE!

Kdor hoče imeti KOSO 224

se katero se ni treba mučiti ter se z enkratnim klepanjem kosi z lahko vsake vrste travo cel dan, naj se obrne na trvdka

J. Krašovic v Žalcu

katera je prevzela že lansko leto edino zastopstvo svetovnoznanh kos znamka „Poljedelsko orodje“ in jih tudi več tisoč že razpečala.

Pri naročilu 10 komadov se doda 1 komad brezplačno. Za dobro kakovost kos se jamči. Cenik na zahtevo brezplačno!

KOSE!

Proti NALEZENJU

se moramo sedaj varovati tem bolj, ker sedaj nalezljive bolezni, na primer: škrlatinca, ošpice, kozje, kofera, tifus nastopajo s sivišano močjo, zato

rabite

povsod, kjer se pojavijo take bolezni, desinfekcijsko sredstvo, ki ga morajo imeti pri vsaki hiši. Najpriljubljenejše razkužilo sedanjosti je nesporno

LYSOFORM

ki se brez vonja, nestrupen in ceno dobi v vsaki lekarni in drogeriji po 80 vin. Učinek Lysoforma je točen in zanesljiv, zatorej ga zdravniki priporočajo za razkuževanje pri bolniški postelji, za izmivanje ran, oteklin, za antiseptične obveze in za irigacijo.

Lysoformovo milo

je voljno toaletno milo, ki obsega 1% Lysoforma in učinkuje antiseptično in se lahko rabi za najbolj občutljivo kožo. Dela kožo mehko in voljno. Rabili boste zato zanašljivo to izvrstno milo, samo navidez drago, v rabi pa jako varčno, ker milo dolga traja. Komad stane 1 K 20 vin.

Lysoform s poprovo meto

je močno antiseptična ustna voda, ki takoj in zanesljivo odstrani duh iz ust ter zobe beli in konservira. Tudi pri katarih v vratu, kašlju in nahuodu ga po zdravniški odredbi lahko rabite za grganje. Nekaj kapljic zadostuje na kozarcu vode. Originalna steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Zanimivo knjigo z naslovom „Zdravje in desinfekcija“ pošlje na željo gratis in franko kemik HUBMANN, Dunaj, XX., Petraschgasse 4.

Pozor kmetovalci!

Preskrbite si pravečasno, posebno sedaj v vojaškem času, jamecna, zanesljiva in kaljiva semena, n. pr.: domače, nemške (Lucerna), kamnito detelje, trave, paze rumeno in rdečo, spleh vsa poljska, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od znane in odlične vrste Mauthner, ki se dobivajo pri domači trvdki

L. RAVNIKAR :-: CELJE
Trgovina s špecerijskim blagom, z barvami in deželni pridelki ter zaloga vseh vrst mineralnih vod.
Solidna in točna postrežba.

Narodna trgovina Alojz Brenčič v PTUJU

priporoča za spomlad in leto lepo izbiro štof in volne za moške in ženske obleke kakor tudi vsakovrstnega platna za životno in posteljno perilo. Nadalje nudi gotovo perilo, potem hlače, predpasnike, kravate, ovratnike, zavratnice, odeje, dežnike, preproge, različne rute ter vobče vse, kar spada v to stroko. Priporoča se Alojziji Brenčič v Ptuj.

Tvrdba Milan Hočevar Celje

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve.

Naznanjam, da v moji trgovini dobivate zanesljivo kaljiva semena za polje in vrte po solidni ceni Posebno priporočam od predenca očiščeno:

- Domače ali konjsko deteljno seme, potem Lucerner ali nemška, Inkarnat za enkrat kositi, Esparsef, takozvana večna detelja, Travno seme za mokre in suhe travnike, Korenjevo seme, Runkelnovo repo, rudečo dolgovato, rumeno dolgo in okroglovato, Svinjsko salajo.

Vseh vrst semena za vrte, kakor tudi rafijo in žveplo za vinograde. Obilnega obiska pričakujoč biležim z velespoštovanjem

trvdka M. Hočevar Celje

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve trgovina špecerijskega blaga.

VABILO na redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Laškem reg. zadruga z neom. zavezo

ki se bo vršil dne 25. aprila 1915 po rani službi božji ob pol 8. uri v svojih določenih prostorih.

- DNEVNI RED:
1. Poročilo načelstva.
 2. Poročilo nadzorstva.
 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1914.
 4. Volitev načelstva in nadzorstva.
 5. Poročilo o izvršeni reviziji.
 6. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih združnikov. 258

Knjigarna, trgovina umetnin in muzikali Goričar & Leskovšek

Graška cesta 7 Celje Rotovška ul. 2

Tovarniška zaloga raznovrstnega kancelijskega, konceptnega, barvanega in cvetličnega papirja. Svinčniki, peresa, peresniki, črtila, ročirke, kramončki, trgovske in odjemalne knjige, pisarni papir v mapah in kasetah, kreppapir, umetne svetilice itd. Velikonočne depiznice v velikanski izbiri od 4 vinarjev naprej. Lastna zaloga ljudskoškolskih zvezkov, risank in risalnih skladov. Nagrobni veneli in traki. Na debelo! Na drobno!

KAVA!

50% cenejša: Amerikanska štedilna kava, velearomatna, izdatna in štedilna. 5 kg poskusna vreča 10 K franko po povzetju. Pol kilograma veleprama najfinjši čaj 2 K oddaja A. Sapira, eksport kave in čaja Galanta 496, Ogrsko. 278

Ali ste že kupili srečke „Slovenske Straže“? Kupite takoj! Srečka samo 1 K.

Četudi kolera preti,
Se vendar nihče ne boji;
Smrt in bolezen
Daleč beži, ako Ti

želodec krepi!

Pristni „FLORIAN“ se dobi edino od
Rastlinske destilacije „FLORIAN“
v Ljubljani

Postavno varovano.

Mihael Černejšek, podobar, zlatar
in slikar, Ormoška cesta št. 1 v Ptuj

se priporoča oč. župnijskim uradom in občinskim predstojništvom
v delo. Prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, n. pr.:
pozlačevanje in prenovljenje altarjev in prižnic; izdeluje nove in
prenovi stare križevpote, kapelice in velike križe pri cestah, ka-
kor tudi vse sorte podob in nagrobnih križev, in pozlačuje črke
v nagrobne kamne i. t. d. Za jamstvo je njegova že 24 let ob-
stoječa firma. 218

Za spomlad

priporoča domača in narodna trgovina

Franc Lenart v PTUJU

večinoma razno novodošlo blago za obleke. Ker se vrši naj
brž letos sv. birma opozarjam cenj. botere in botre že naprej,
da preskrbijo svojim birnancem lepo obleko, ki pa se dobi
primeroma današnjim razmeram po ugodnih cenah istotako pri
Francu Lenart v Ptuj.

Kdor bo z blagom zadovoljen, naj pove svojim znancem.
Kdor bo z blagom nezadovoljen, naj pove meni. 192

Seme štajerske detelje

rudeče detelje, debelozrnato, zajamčeno prosto žide,
se prodaja vsaka množina od 5 kg naprej in se fran-
ko pošilja na vsako pošto proti povzetju po 2 K 20 v
1 kg. Tvrdka bratje Reitter, Slov. Gradec. 206

Edino zastepstvo in glavna zaloga za Avstro-Ogrsko od originalnih
armadnih in železničarskih Rosko in 5L

Jamstvo 3 leta.

Po 14 dnevni poskušnji
se lahko vsaka ura proti popolni sveti
zamenja, torej ni nobene riska, ampak se
lahko vsak sam prepriča o teh izbornih urah.
Prednosti teh ur: Prava železničarska Rosko-
ura se je, ne dolgo tega, nalašč za železnice
in štrpne službe z novo konstrukcijo ob-
šla, dobila precizijski tek, posebej na-
osi, kolesje se vso vrtil v kamenih. Ura teče
32 ur in ide točno na pol minute, če tudi
ura leži, visi ali se nosi v žepu. Ura je
varovana proti preveliki napetosti porea, sa-
ločje je iz čistega nikla, ter je zavaro-
vane z enim plaščem za varstvo zoper prah
se vsi pokrovi strogo in natančno zaprejo.
Po dobri preizkušnji so se te ure radi
cene in vendar dobrega teka uradne upo-
pri armadi in različnih železnikah. Proste
Vas torej, da te ure ne zamenjate z drugimi
sličnimi urami, ki se dobijo v trgovinah.
Vsak si naj brez nevarnosti, da bi trpel kakš-
škodo, naroči mejo ceno ure. Velik oseb-
popolnoma zastoj.

A. RIFFMANN, Maribor ob Dravi št. 8,
največja tovarniška zaloga ur, srebrnine in zlata,
razpošilja v vse dežele. — Specialist za boljše ure.

Pozor!

Predno si nakupite vaše potrebščine, naročite
vzorce in cenik z več tisoč slikami, da se prepri-
čate o nizkih cenah in dobrem blagu. 223

Prve gorenjske razpošiljalnice
IVAN SAVNIK, KRANJ št. 150.

Cenik zastoj, vzorci poštine prosto. — Prepričanje ne škoduje nikdar!

Manufakturno trgovino J. FAULAND v Ptuj se najbolj priporoča.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Uradne ure

se: vsako sredo, vsak petek in vsak sejmski dan od 8.
do 12. ure in vsako nedeljo od 8. do pol 10. ure do-
poldne. Vplačuje in izplačuje se redno samo ob uradnih
dnevih. Pojasnila se dajejo vsak dan od 8. do 12. ure dop.

Uradni prostori

se nahajajo v minoritetem samostanu v Ptuj

Hranilne vloge

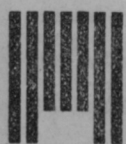
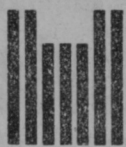
obrestuje po 5% od 1. in 16. v mescu po vložitvi in do
15 in zadnjega pred dvigom. Nevzdignjene obresti se
koncem junija in decembra vsakega leta pripisejo glav-
nici ter kakor ta-le obrestujejo. Sprejemajo se hranilne
knjižice drugih zavodov kot vloge, ne da bi se pri tem
obrestovanje kaj prekinilo in ne da bi stranka imela pri
tem kakih potov ali sitob
Na razpolago so strankam brezplačno poštno-hranilna po-
ložnice št. 118.060 in domači nabiralniki

Posojila

se dajejo na vknjižbo po 5%, do 6%, na vknjižbo le
poroštvo po 6%, na menice po 6 1/2%, na zastave vred-
nostnih listin in tekoči račun pod ugodnimi pogoji.

Prevzamejo se dolгови pri dragih zavodih in zasebnikih
prošnje na sodnijo za vknjižbo in izbris vknjižbe dela
posojilnica brezplačno stranka plača samo koleta

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru r. z. z n. z.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2%, proti trimesčni odpovedi po 4%. Obresti se pripisujejo h kapitalu
1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo.
Za nalaganje po pošti so poštno hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poroštvo po
5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih
prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kolke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izvemži praznike. V uradnih urah se sprejema
in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo in prošnje prejema vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).